

Diari Oficial del Consell General

Any 2022 – VIII Legislatura – Núm. 3/2022

Sessió ordinària celebrada el dia 31 de gener del 2022

El dia 31 de gener del 2022, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicycle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 17/2022, que és el següent:

Punt únic: Examen i votació del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2022, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferré Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Marín

M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallón Font
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Maria Ubach Font, ministra d'Afers Exteriors; Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre de Turisme i Telecomunicacions; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Judith Pallarés Cortés, ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Joan Martínez Benazet, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior; Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports i Trini Marín González, ministra d'Administracions Públiques i Participació Ciutadana.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.02h)

La Sra. síndica general:

Punt únic.

Examen i votació del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2022, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General per al mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 18/2022, del 28 de gener.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió la Molt Il·lustre Senyora Maria Martisella González, nomenada ponent per part de la Comissió.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies, senyora síndica.

En la reunió del dia 13 de gener del 2022, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2022, del qual presento una síntesi de l'informe treballat en comissió. Al Projecte de llei es van presentar un total de 47 esmenes: 15 presentades pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, 15 pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 15 pel Grup Parlamentari Demòcrata + Partit Liberal i 2 esmenes per part del Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos.

La Sindicatura, l'11 de gener del 2022, i de conformitat amb el Reglament del Consell General, les va admetre a tràmit i, posteriorment, les va trametre a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost. La referida Comissió, en el decurs de les cinc reunions celebrades, va analitzar el Projecte de llei, així com les esmenes, de les quals 10 es van aprovar per majoria, 26 no es van aprovar, 1 ha estat retirada, 1 ha estat retirada per a ser transaccionada i votada a la unanimitat, i 9 han estat retirades per ser transaccionades i aprovades per majoria. Del resultat de la votació de les esmenes presentades i de les modificacions que s'han dut a terme en base a les propostes definides en l'informe de tècnica legislativa se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració del Consell General.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Martisella.

Acabada la intervenció de la ponent, proposo procedir al debat i votació de les reserves d'esmena i vots particulars, i continuar després amb el debat de les altres parts del text. Us informo que s'han presentat 5 reserves d'esmena i 1 vot particular pels Molt Il·lustres Senyors Pere López Agràs i Roger Padreny Carmona, president i conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. A demanda del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, les 5 reserves d'esmena i el vot particular serien defensats de la manera següent: les 5 reserves

d'esmena serien defensades de forma conjunta, i el vot particular seria defensat de forma separada.

Senyor Jordi Font, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Sí? Senyora síndica.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hem decidit retirar la petició de vot particular atenent que, al nostre entendre, la motivació continua sent bona, és a dir, que no pensem que sigui útil modificar lleis tan importants com la Llei de la seguretat social a través del pressupost, però pensem que no fem cap favor fent la discussió d'aquesta modificació de llei a través del pressupost. Ens comprometem, el proper període de sessions, a entrar una modificació de la Llei de la seguretat social i retirem, si us sembla bé, la proposta de vot particular al referent.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Font.

Senyor Jover, desitja intervenir? Digui.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Agrair al conseller Font haver retirat el vot particular. És veritat que és un element de debat quines lleis podem o no podem, i quines reformes són suficients o no, per modificar-les via la Llei del pressupost. Nosaltres pensàvem que era una harmonització que ja seguia el que s'havia votat a la cambra, però n'estic segur que podrem fer debats més extensos. I agrair-li de nou la retirada d'aquest vot particular.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Per tant, queda retirat el vot particular i tot seguit iniciem el debat de les reserves d'esmena. Comencem per les 5 reserves d'esmena presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Reserva 1: Reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 1 de l'informe de la ponent d'addició d'un paràgraf a l'exposició de motius. Reserva 2: Reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 2 de l'informe de la ponent d'addició d'un paràgraf a l'exposició de motius. Reserva 3: Reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 9 de l'informe de la ponent d'addició d'un nou article. Reserva 4: Reserva d'esmena que es

correspon a l'esmena número 32 de l'informe de la ponent d'addició d'una nova disposició final. I 5a reserva: Reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 38 de l'informe de la ponent de modificació del pressupost del Ministeri d'Ordenament Territorial.

Intervé per defensar les reserves d'esmena el senyor Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

Proposem avui debatre de nou les 5 esmenes que van ser ja rebutjades en la Comissió de Finances. Esmenes que no representen cap altra cosa que l'enèsima proposta, les enèsimes solucions en matèria d'habitatge presentades pel PS i que, com totes les vegades anteriors i ja des de la passada legislatura, han estat novament rebutjades. Sorprenent, com a mínim, quan l'habitatge i l'accés a l'habitatge per part cada cop de parts més importants, de sectors més importants de la nostra població, representen avui en dia la seva major preocupació. Així ho mostren les enquestes del CRES, les informacions que surten a la premsa o segurament les converses que tots podem tenir. També és sorprenent quan la situació no ha deixat d'empitjorar, si encara era possible, al llarg d'aquesta legislatura.

El primer que convé és, potser, tornar a explicar el contingut de les reserves d'esmena, de les esmenes presentades en el seu moment, que suposaven una inversió pública de més de 40 milions d'euros en habitatge de protecció pública de preu assequible. Esmenes que proposaven la creació d'un fons ministerial d'habitatge de protecció pública, la transferència de més de 33 milions d'euros provinent del projecte de recinte multifuncional -encara sense emplaçament- reservant, però, els estudis escaients per a aquest projecte, i que també comptava amb les aportacions amb caràcter finalista de l'Impost sobre Habitatges Buits.

Mereixeria un debat a part, i que no podem fer avui, la qüestió de la gestió en relació amb aquest Impost sobre Habitatges Buits. Mesures que en una altra forma s'apliquen -jo diria que pràcticament arreu- i que tothom que ha analitzat i estudiat sobre polítiques d'habitatge en coneix de les seves virtuts i efectes positius, i no tan sols sobre els col·lectius més directament beneficiaris, sinó també sobre el conjunt del mercat d'habitatge, restant pressió, afavorint la contenció, si no la baixada de preus de l'habitatge. Una solució que podria ser definitiva per a unes 300 o 400 unitats familiars -aquelles que compten amb menys ingressos- i que, com deia abans, suposaria alhora, l'entrada de nou habitatge que suposaria la fi a la continuada espiral de creixement de preus que avui preocupa, ni més ni més ni menys, que a la meitat de la població del nostre país.

També es poden quantificar que aquestes mesures poden comportar, fins i tot, una disminució dels preus del mercat. I aquí cal explicar, per a molts ciutadans, que els preus del mercat no són els preus que avui dia tenen contractats, sinó que els preus de mercat avui en dia estan molt per sobre d'allò que avui en dia tenen contractat i que només està contingut per les pròrrogues que cada any s'aproven a final d'exercici.

Arribat a aquest punt, un es pot demanar si és que el Govern no és coneixedor de tot això, si és que els grups de la majoria no han analitzat aquestes mesures en altres països i saben perfectament dels seus efectes positius, o si és que el PS sap més de polítiques d'habitatge

que el Govern o si el PS està inventant mesures o propostes que pràcticament es poden considerar de domini comú. Mesures que altrament, per exemple, demanen institucions com per exemple ara el Raonador del Ciutadà. I és justament que, en coneixement de tot allò que he explicat al principi, mentre vostès governin, aquestes mesures no es duren a la pràctica. No es duren a la pràctica perquè no fos el cas que passessin efectes tan poc desitjables com ara que els lloguers que ofeguen a tantes famílies deixessin de seguir l'espiral de pujada contínua. O pitjor encara, que aquests preus es continguessin. O no diguem ja, si aquests preus comencessin a baixar.

El ministre Filloy, anterior gerent de l'Acoda, ha aplicat en aquesta legislatura fil per randa les propostes que ens va venir a presentar ja la passada legislatura als diferents grups parlamentaris. En aquesta legislatura, aquella demanda de gairebé impossibles per part de l'Acoda s'ha convertit en el manual polític del Ministeri de l'Habitatge: reducció de cessions, reducció d'impostos, cap compromís amb relació a preus màxims, ajudes públiques directes per habilitar pisos perquè després se n'augmenti el preu del lloguer i un llarg etcètera de mesures ultraliberals. Mesures que potser sí que han afavorit i han ajudat alguns projectes majoritàriament de luxe i destinats, com estem veient, als inversors estrangers però que no han servit de res per millorar l'accés a l'habitatge dels ciutadans del nostre país.

Però tampoc seria just, senyor Filloy, responsabilitzar-lo a vostè de tots els mals. En la passada legislatura, l'actual cap de Govern i llavors ministre d'Habitatge va començar aquest camí amb decisions com les de suprimir el Departament d'Habitatge, negar-se sistemàticament a invertir en habitatge de titularitat pública -als que va arribar a titllar en un debat de pressupost com a guetos- o oposant-se a tota mesura destinada a aportar transparència i gestió al mercat de l'habitatge, com per exemple, entre d'altres, el Registre de la Propietat. I així podríem seguir any rere any fins a arribar a avui.

I també cal assignar-li, a ell i a vostè, senyor Espot, totes les promeses incomplertes, com per exemple el fons publico-privat, que vostè es va comprometre que estaria al cap de sis mesos d'iniciar d'aquesta legislatura, i estem ja encarant el darrer any, o els pisos de Borda Nova, que van ser presentats el març del 2020. Tota una sèrie de qüestions que mostren la seva desconexió amb la realitat i alhora de la seva poca sensibilitat, com a cap de Govern, cap a les moltes dificultats que pateixen moltes persones avui dia. Votin o no votin, el votin o no el votin, vostè hauria de ser el cap de Govern de tots, i no només dels que més tenen.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Senyora Montaner, desitja intervenir.

En el torn pel grup parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents? Alguna intervenció en les reserves?

Senyor Pintat, té la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Nosaltres només volem manifestar que el nostre vot en aquestes reserves serà en el mateix sentit que vam emetre a la Comissió de Finances, que serà abstenció.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Pel Grup Parlamentari Liberal, senyor Marc Magallón, teniu la paraula.

El Sr. Marc Magallón:

Gràcies, senyora síndica.

La política es basa a fer propostes constructives en favor del benestar dels ciutadans. Estem d'acord que, com a consellers generals, tenim el deure d'aportar millores al país que vetllin pel present, però sobretot pel futur d'Andorra. Doncs si tenim present això, per què, senyores i senyors del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, fan just el contrari? Vostès avui presenten una reserva d'esmena destructiva, gairebé sentencien el projecte del multifuncional i no aporten cap alternativa. Què guanyen impedit aquest projecte? Un projecte que s'ha erigit en el pal de paller de la diversificació de l'oci al país, que és necessari perquè Andorra tindrà un espai adaptable a qualsevol mena d'acte, on s'hi podrà acollir fires, organitzar convencions, celebrar esdeveniments d'oci, cultura i esports, que situarà Andorra en el mapa de l'entreteniment al sud d'Europa. La seva reserva d'esmena no proposa ni construeix: redueix a la mínima expressió un projecte cabdal per al futur del país. Desequilibren la Llei del pressupost impedit el projecte del multifuncional sense aportar cap solució. El que és el mateix: vostès pretenen desvestir un sant per vestir-ne un altre.

El Grup Parlamentari Liberal, conjuntament amb els grups parlamentaris de la majoria, entenem una forma de fer política conseqüent amb la realitat que viu el país. En aquest sentit, el projecte del multifuncional, com les polítiques que s'han aprovat en matèria d'habitatge durant aquesta legislatura, han tingut aquest objectiu. Permeti'm que li recordi que durant aquesta legislatura hem posat els fonaments perquè pugui resoldre el problema de l'habitatge, perquè les aportacions han anat destinades a crear l'estructura necessària per analitzar el mercat i aportar solucions mitjançant polítiques efectives que resolen a mitjà i a llarg termini els problemes.

Faig referència directa a la creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge, aprovat el juny de l'any passat, un organisme autònom, amb personalitat jurídica pròpia, que gestiona i dissenya aquelles polítiques d'habitatge necessàries per solucionar les disfuncions que detecta al mercat immobiliari. Una eina, per tant, de present i de futur que vetlla pel bon funcionament d'aquest sector. Recordem que l'Institut Nacional de l'Habitatge té la capacitat de promocionar habitatges de protecció pública, proposant els criteris de selecció i accés al

mateix. Un sistema nou i efectiu que aporta solucions a un problema real, present tant a Andorra com a tots els països desenvolupats.

Per evidenciar les propostes que s'han dut a terme en matèria d'habitatge, també hem de recordar la Llei de mesures de protecció i flexibilització del mercat d'arrendament d'habitatge, de les condicions essencials dels habitatges de preu assequible i de millora del poder adquisitiu. Va ser aprovada el passat novembre pel Consell General, donant continuïtat, amb d'altres, com la pròrroga de la congelació de preus per a l'any 2022 i la possibilitat d'allargar els contractes de lloguer que expiraven el 2019 durant cinc anys més si hi havia acord entre la propietat i els inquilins, amb un límit màxim del 10 % en l'increment de la mensualitat. Mesures que més endavant segur que explicarà detalladament el ministre Víctor Filloy. Aquestes són propostes constructives que aporten solucions a problemes reals.

Senyores i senyors consellers del Partit Socialdemòcrata, fa la sensació que aquesta reserva d'esmena obeeix únicament al propòsit de treure rèdit polític. És que no volen fer política de futur pels ciutadans? Permeteu que recordi que legislem pel benestar dels ciutadans i en aquest sentit, des dels grups de la majoria sempre ens trobaran al costat d'aquelles propostes constructives. Els convido, doncs, a fer aportacions que vagin en favor de la nostra ciutadania i no en contra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Magallón.

El Govern desitja intervenir.

Senyor Víctor Filloy, té la paraula.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies, senyora síndica.

Bé. Per situar-nos una miqueta, sincerament, senyor López, m'esperava una miqueta més del seu discurs perquè, al final, simplement el que ha fet ha sigut expressar-nos una única mesura en matèria d'habitatge. I és l'única mesura que tenen. Si em permet, i no només aquest govern, sinó fins i tot l'anterior, a finals de la seva legislatura ja van començar a impulsar una sèrie de mesures que penso que val la pena recordar-les per tal que tothom tingui coneixement de tots els passos fermes i inequívocs que estem fent en aquesta matèria, ja no per resoldre la problemàtica, perquè potser seria massa agosarat, però sí, com a mínim, per establir les bases i mirar de destensionar el mercat i donar solucions a aquest dret que tenen, evidentment, tots els ciutadans i ciutadanes del nostre país.

Aleshores, en aquest sentit, el que li voldria manifestar és que la política del Govern s'estructura en tres eixos principals. Tres. El primer de tots és la protecció de les persones i de les famílies. El segon és l'estímul del mercat, l'estímul del mercat de lloguer. I el tercer, la governança. En la primera part, en la part de protecció de les persones i de les famílies,

i vostè ho ha esmentat, no hem d'oblidar la pròrroga dels contractes de lloguer, mesura que sens dubte ha donat resposta a contenir els preus o l'augment dels preus en matèria de lloguer i que avui en dia se'n beneficien pràcticament el 70 % de les persones que estan en l'àmbit del lloguer.

Una altra mesura que també va impulsar el govern anterior a finals de legislatura va ser la flexibilització i la continuació dels ajuts a l'habitatge de lloguer. Aquests ajuts, que no voldria que quedéssim en una simple anècdota perquè es destinen prop de tres milions d'euros a ajudar totes les persones i famílies que no poden arribar a contribuir amb les seves rendes del lloguer —com vostès saben, finançant fins a un 30 o un 35 % del lloguer mensual. Però és que, a més a més, miri, durant la crisi sanitària, tot i la situació complexa que hi havia de la crisi sanitària, no hem volgut oblidar els col·lectius més vulnerables. I durant la crisi, un dels sectors que més difícil té l'accés a l'habitatge vam veure que eren els joves. Per tant, el que va fer aquest Govern, sense dubtar-ho ni un segon, va ser crear el Programa per a l'emancipació de joves. Aquest programa, que ha ajudat ja 55 joves a prendre el pas de cara a emancipar-se, com saben tots vostès, finança els dos mesos de dipòsit més el mes corrent, d'entrada està tenint un èxit interessant al qual els joves s'hi estan acollint. Però és que, a més a més, aquest ajut també se li afegeix un ajut per desplaçaments amb un abonament anual pel transport públic per a tots aquells joves que agafin lloguers fora de l'eix central del país.

Però, miri, una altra qüestió que vam fer en plena pandèmia és obrir una Oficina de l'Habitatge. Aquesta oficina, que sembla merament anecdòtica, ha resultat ser un espai finestreta única per a tots els ciutadans del nostre país que han volgut disposar d'informació per tal de conèixer ben bé quins són els seus drets i els seus deures en matèria d'habitatge. I ho esmentava ara el conseller Magallón, a més a més, hem legislat en matèria d'habitatge protegit creant les dues modalitats, que vostè també ha esmentat, d'habitatge protegit, com és l'habitatge social, que va destinat, com sap, a persones sense recursos i l'habitatge a preu assequible, que va destinat a persones i famílies que, tot i tenir recursos, no tenen accés al mercat ordinari.

Això pel que fa a la part de la protecció de les persones i de les famílies. Però és que no hem d'oblidar que simplement amb aquesta palanca no podrem trobar solucions per a aquesta qüestió i que cal, de manera inequívoca, comptar també amb el sector privat. I en aquest sentit, el que hem fet són mesures per estimular el mercat de l'habitatge. Vam crear, el que vostè també ha esmentat, l'impost d'habitatges buits. Aquest impost, que no és un impost finalista ni que pretengui recaptar milions d'euros com vostès pretenen, però sí que pretén incentivar la posada al mercat d'habitatge buit. Vam crear, a més a més, un IGI superreduït al 0 % per l'activitat d'arrendaments d'habitatges, hem creat una excepció del tipus de gravamen l'ITP de govern per l'adquisició d'habitatges destinats al mercat de lloguer.

Com vostè sap, i parlava de la rehabilitació d'edificis, que penso que és molt interessant i que ningú negarà lo interessant d'aquesta mesura que per cada euro invertit, evidentment, aporta pràcticament el doble en generació d'economia al país, vam augmentar un 15 % els ajuts al Pla Renova per a totes aquelles rehabilitacions que es destinessin al mercat de

lloguer. Aquesta mesura ja ha aconseguit aportar vint-i-un habitatges que s'han acollit a la mesura.

Una altra mesura a la que vostès també es van manifestar rotundament en contra, rotundament en contra, repeteixo, era l'excepció de certs criteris d'habitabilitat, que vostès creien que era algo indigne i que aportaria al mercat habitatge indigne. Doncs miri, de moment ja ha aconseguit generar 287 habitatges que avui en dia estarien tancats i s'han aconseguit posar al mercat.

I una altra última mesura, la reducció, com deia vostè també, al 0% de la cessió econòmica per part dels comuns de manera potestativa —que vostès, li recordo, a més a més, que van portar al Constitucional intentant, doncs tombar-la de la millor manera possible, segons el seu punt de vista aquesta mesura. Doncs, miri, aquesta mesura ja ha aconseguit aportar al mercat, de moment, 194 habitatges i encara finalitza a finals d'any.

Només amb aquestes tres mesures, en les quals vostès s'han manifestat completament en contra des de l'inici d'aquesta legislatura, a totes i cadascuna d'elles, han aconseguit aportar al mercat de lloguer més de 500 habitatges, al mercat de lloguer residencial. I tot això, senyor López, sense deixar enrere projectes estratègics per al país, com és en aquest cas el multifuncional. Perquè creiem que cal continuar les polítiques d'habitatge, però sense desmerèixer l'activació de les altres palanques com és l'economia del nostre país un sector tan estratègic com el turisme i el comerç.

I per últim, la governança. Li explicava els tres eixos: protecció, incentivació i governança. En l'àmbit de la governança vam crear l'Institut Nacional de l'Habitatge, que és una estructura, com vostès saben, tècnica, independent, estable en el temps, que ens ha d'ajudar a aportar solucions en un futur en aquesta matèria. I aquest institut disposa d'una eina executiva o disposarà d'una eina executiva —perquè és l'institut el que ha de crear el Fons Nacional de l'Habitatge o el Fons de l'Habitatge i per tant, és per aquest motiu que fins ara no ha pogut estar tirat endavant, sinó que calia primer constituir l'institut. Aquest fons, que estarà creat properament, estarà dotat amb 10 milions d'euros. Com li deia, fins ara era impossible perquè és la mateixa llei que atorga a l'institut la potestat d'impulsar el fons.

Un altre tema important és la creació de dades o la creació del sistema d'indicadors. Tots els sectors ens indicaven al principi de legislatura que faltava informació sobre el mercat. Ja tenim finalitzat el sistema d'indicadors i el presentarem en les properes setmanes. És un sistema que el que fa és analitzar l'oferta i la demanda i estableix una sèrie de projeccions que ens permetran, sens dubte, fer polítiques d'habitatge molt més afinades. La base de dades de contractes de lloguer ens permetrà també disposar d'una informació molt més realista del mercat de lloguer.

I per últim, i no menys important, amb la reserva o en relació amb la reserva d'esmena que nosaltres debatem avui, és que hem iniciat els treballs del Pla pel Dret a l'Habitatge. L'objectiu d'aquest pla, que també és una encomana de la Llei de l'Institut Nacional de l'Habitatge, és disposar d'una radiografia exacta de quina és la necessitat residencial del nostre país, quin és el volum de vivenda o d'habitatge que el sector, diguem, tradicional o ordinari ha d'aportar perquè la tensió sigui cada vegada menor, i quines necessitats

d'habitatge protegit necessitem en el futur. I per tant, fins que no tinguem aquest pla no podrem determinar quines són aquestes necessitats.

En definitiva, senyor López, el que nosaltres creiem és que la qüestió de l'habitatge mereix un abordatge ampli, una visió àmplia i no només des d'una visió sesgada es podrà resoldre aquesta qüestió. Per tant, considerem i creiem que, efectivament, l'activitat o la incidència pública en aquesta matèria és essencial, però comptar amb els sectors econòmics del país ho és també en igual mesura.

Gràcies, senyor síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Alguna altra intervenció?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Pere López?

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, contestaré al senyor Magallón que, jugant amb les paraules que vostè ha fet servir, com a mínim reconeix que nosaltres volem vestir un sant, que és el sant de l'habitatge, i després ja parlarem, si vol, si volem desvestir l'altre, o no. Un sant que, per cert, vostès tenen bastant desvestit, com és el tema de l'habitatge. I tampoc volem desvestir l'altre. Tampoc volem desvestir l'altre. Hem deixat la partida. És un projecte que compartim. És un projecte que, si mai es troba un cost raonable, un emplaçament que el faci possible, doncs és un projecte que veiem positivament. Però si encara no hi ha aquest emplaçament i ja hem deixat la partida suficient per poder fer els estudis, a nosaltres ens sembla que la qüestió dels 33 milions d'euros per l'equipament pot esperar fins que es trobi aquest emplaçament i, en canvi, ens sembla que els problemes d'accés a l'habitatge per part de molts ciutadans no poden esperar. Si vostè fa un equilibri i ens posa entre... haver de triar entre habitatge i un equipament turístic que encara no sabem on es farà, nosaltres triem l'habitatge i vostès trien un futur equipament turístic que encara no se'n sap res d'on es pot fer. I jo diria que fer política per als ciutadans és fer polítiques d'habitatge i no especular sobre un potencial equipament turístic que no en sabem absolutament res avui en dia.

Referit tant al senyor Magallón com al senyor Filloy, que ens expliquen les bondats de les seves polítiques, jo els diria, en primer lloc, que agafin les enquestes del CRES, sobretot vostè, senyor Filloy. Des que va començar la seva gestió, l'habitatge preocupava un 33 % dels ciutadans i en el darrer informe preocupa un 47. Vull dir... aquest és un bon termòmetre per saber si les seves polítiques són eficaces o no són, per altra banda, tan eficaces. Que vostès han fet polítiques per liberalitzar el mercat i permetre que hi hagi inversió destinada no necessàriament a les persones que més ho necessiten? Això ja ho sabem. No cal que ens ho expliqui. El que ens agradaria saber, avui que estem debatent això, és quina opinió té el ministre d'Habitatge sobre l'habitatge de protecció pública. Per què el ministre de l'Habitatge creu que no calen habitatges de protecció pública al nostre país? Això és el que

estem debatent. Si vostè vol tornar a recordar tot el que hem fet... que ja sabem, el que hem fet, ja sabem quina filosofia política hi ha al darrere i quines conseqüències ha comportat la seva política: especulació i inversió, d'una banda, i més ciutadans que estan preocupats per l'accés a l'habitatge.

Vostè ven com un gran èxit haver reduït les cessions, però justament els terrenys de cessió, marca l'actual legislació, és la seva principal destinació, sigui econòmica o sigui terreny, llei en mà és justament fer habitatge de titularitat pública. Això ho diu la Llei d'ordenament del territori, senyor Espot. És a dir, les cessions... (se sent un comentari intel·ligible de fons) No, no. Diu prioritàriament.

La Sra. síndica general:

Si us plau, mantinguin el debat amb dret.

El Sr. Pere López:

...a l'habitatge de titularitat pública.

Després, amb relació al fons publicoprivat, diu: «No el podríem crear perquè primer caldria fer l'Institut de l'Habitatge». Home, això no és el que van dir en un principi. Quan el senyor Espot feia campanya va dir que en sis mesos tindria creat el fons publicoprivat sobre l'habitatge. No ens va dir: «Primer crearé, al cap de dos anys, un Institut de l'Habitatge al qual després li encomanaré les funcions de crear el fons publicoprivat».

I finalment, perquè vegi que hi ha alguna cosa amb la qual sí que podem estar d'acord, i és veritat que aquesta no és una solució única al problema de l'habitatge, i que vostè diu: «Cal una visió àmplia sobre el tema de l'habitatge». I que..., perquè nosaltres estem convençuts que l'habitatge de titularitat pública és una pota essencial. I jo vull saber per què vostè creu que no fa falta fer projectes en aquest sentit al nostre país. Nosaltres els hem ofert un pacte d'estat d'habitatge per definir polítiques d'habitatge, per no mirar l'habitatge només des d'una política ultraliberal com estan fent vosaltres —vostès, perdó— i intentar incorporar també una visió més socialdemòcrata, una visió més de sentit pel conjunt de la ciutadania. Són vostès que no s'han volgut asseure a una taula per trobar uns equilibris en política d'habitatge.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyor Marc Magallón, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Marc Magallón:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, senyor López, a l'inici del seu debat ens deia que, per enèsima vegada, tornava a ficar el damunt de la taula les seves propostes i ens manifestava la seva preocupació, molt important, pel tema de l'habitatge. Està clar que aquesta preocupació no només és una preocupació socialdemòcrata, sinó que és una preocupació de tots els àmbits. Principalment, a nosaltres ens preocupa molt.

Les 300 o 400 unitats familiars d'habitatges que diuen que podrien fer amb aquesta proposta d'esmena, la veritat és que ho trobem agosarat, tal com està actualment el preu de la construcció. Sí que està clar que les propostes que fan són possibles, però creiem que les nostres també. I creiem que encara són millors. Certament són polítiques liberals. Quan em deia de vestir un sant per desvestir-ne un altre, amb la meua expressió de la meua intervenció, està clar que nosaltres no volem desvestir un sant per vestir-ne un altre; nosaltres apostem per vestir els dos sants. Nosaltres volem i apostem per l'habitatge, però també apostem pel multifuncional. I vostès, amb la seva proposta, ara mateix només aposten per l'habitatge.

Entenem que fent el multifuncional millorarem molt l'economia del país. També és una manera que assalariats i treballadors puguin, en aquest futur, tindre uns majors salaris i que aquests serviran directament per poder-los aportar tant en matèria salarial com en altres àmbits. I bé, aquí em quedaria amb la meua intervenció.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Govern desitja intervenir?

Senyor Filloy, és el seu torn.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies, senyora síndica.

Miri, començaré, senyor López, perquè, en la seva primera intervenció, i és veritat —m'he descuidat de comentar-ho abans—, vostè ha fet una intervenció que ja ha matisat, ha passat pel mercat de les rebaixes. Estem en època de rebaixes i públicament amb aquestes fastuoses rodes de premsa que ha anat fent en les darreres setmanes, escalfant l'ambient, si m'ho permet, i a més a més, acusant el ministre que li parli en aquest moment, doncs d'estar al costat dels *lobbies* del país, doncs deia que amb aquest pressupost farien entre 400 i 500. Bé, avui ja eren 300 i 400, perquè ha vist que els nombres potser no quadraven i, per tant, el número, com que li ha dit una mica així a l'atzar, ha volgut matisar-lo i ha acabat de fer bé els números.

D'altra banda, dir-li alguna cosa. Miri, és veritat. Jo he treballat pel sector de la construcció, defenent els interessos d'aquest col·lectiu en el qual me'n sento molt orgullós perquè al final no deixa de ser un col·lectiu que, miri, gràcies a ells, aquests últims anys de pandèmia, l'economia del país ha tirat. Donen feina a moltíssima part de la nostra població i ens permet

crear un país cada vegada més accessible, cada vegada amb unes infraestructures habitacionals de millor qualitat i amb unes infraestructures viàries també de qualitat, per poder rebre els nostres visitants i els nostres ciutadans. Evidentment que hi ha coses per corregir, però a mi no em faran penedir d'estar al costat dels empresaris i dels treballadors d'aquest país.

D'altra banda, dir-li, miri, em fa la pregunta, concretament de «per què no volem habitatge protegit?» Escolti, és que em sembla que és aquesta bancada la que ha creat, mitjançant l'Institut Nacional de l'Habitatge, les dues modalitats d'habitatge protegit: l'habitatge social, com li deia, per a persones sense recursos, i l'habitatge a preu assequible. Calia, primer, legislar en aquesta matèria. Què volen crear, una estructura sense legislació? Doncs tot i la pandèmia hem creat l'estructura. I ara, tot i això, no només creant-la legislativament, sinó que no hem volgut deixar passar el temps i hem estructurat i hem pogut aconseguir, avançar els terminis per aconseguir, en aquest cas, habitatge... Bé, miri les dues coses: habitatge social i habitatge de preu assequible. Perquè l'habitatge social, l'edifici està acabat i ens donaran les claus, aquí, a la ministra d'Afers Socials, però, probablement, d'aquí a unes setmanes, gràcies, segurament, al ministre d'Habitatge de la legislatura anterior, que va ser el que va impulsar aquest model.

I el que hem fet, també, és continuar treballant amb l'habitatge de preu assequible, i com vostè sap, ja hem licitat la redacció del projecte per al futur edifici a la Borda Nova, que també doncs ja està pràcticament acabat, el projecte, i tindrem la redacció en les properes setmanes per tal que el fons pugui licitar les obres. Per tant, com és que diu que no hi creiem? Simplement amb aquestes dues accions ja aportarem 65 habitatges protegits al país. Però és més, no ens quedem aquí. Continuem analitzant quina serà aquesta demanda. I miri, ja li avanço també que hem començat, o ja tenim unes primeres converses, amb el Fons de reserva de jubilació per tal de veure si podem, conjuntament, fer una actuació en l'antic hospital de Santa Coloma, per tal de transformar aquell indret en possibles habitatges a preu assequible.

Per tant, sí que hi creiem. Hi creiem fermament. Però les coses s'han de quantificar, s'han de magnificar en la seva justa mesura, i el que no pot ser és dir números a l'atzar com vostè ha fet: «300, 400, 500, amb 45 milions d'euros»... Escolti el que farem nosaltres, i el que li he dit, és que estem treballant en el Pla pel Dret a l'Habitatge, que és l'eina definitiva que ens donarà la informació necessària per veure quin és el model i quins són els models en els quals haurem de posar l'accent en els pròxims mesos o anys.

I pel que fa al percentatge de cessió en sòl urbà consolidat que vostè —cessió econòmica— ja va portar al Constitucional perquè el veien com una mesura anticonstitucional. Miri, és veritat. A través d'una modificació de la LOGTU es va permetre que les cessions de terreny poguïn o poguessin anar destinades a habitatge de protecció oficial. Em pot dir quants comuns han destinat aquesta cessió a habitatge de protecció oficial en els últims anys? Cap. Per tant, és gràcies a l'impuls d'aquest Govern que, conjuntament amb les administracions que hi creuen, estan impulsant polítiques d'habitatge.

Concretament, el Comú de la Massana i el Comú d'Encamp, reduint el percentatge de cessió i aconseguint que surti habitatge, sigui de la manera que sigui, de lloguer al mercat, perquè, al final, és habitatge que dona resposta a la nostra població, perquè també tenim

una massa de població emigrant que ve de països de fora i a la qual hi hem de donar també acollida, i que també dona solucions al mercat de l'habitatge tradicional. Però, miri, aquesta... Bé, és que sincerament, (riu) m'he quedat aquí. Em quedo aquí, de moment.

Gràcies, senyora, síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Senyor López, desitja intervenir?

Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Pere López:

Sí. Gràcies de nou, senyora síndica.

Al senyor Magallón —molt, molt breument—, sincerament, senyor Magallón, si ens fa triar entre l'habitatge, que és necessari, i un multifuncional, que és, avui en dia, una il·lusió òptica, nosaltres seguim triant habitatge.

Després, pel que fa a les xifres, senyor Filloy, si em permet, jo no volia que parléssim avui d'aquest tema, perquè em sembla que és un tema que mereix parlar-ne en profunditat. Home, nosaltres no sabíem que hi hauria només 14 habitatges inscrits a l'impost sobre els habitatges buits. Nosaltres vam fer una sèrie d'estimacions. Els 33 milions són fàcilment calculables, perquè és l'esmena que vam fer de reduir tota la part de construcció, que no la part d'estudi, del recinte multifuncional. L'altra qüestió, sabent el preu del metre quadrat, i considerant que hi hauria un mínim d'èxit en la seva gestió, perquè fa quatre anys que ens parlen d'aquest impost, vam suposar, ara no ho recordo, si 2.500 o 3.000 habitatges buits que pagarien, el seu impost pertinent i que nosaltres, amb l'esmena que proposàvem, volíem que això anés a habitatge de titularitat pública. Per tant, no ens pot imputar a nosaltres que vostès porten quatre anys parlant d'aquest impost sobre els habitatges buits i que hi ha 14 habitatges inscrits. Que a hores d'ara, potser avui té l'ocasió d'explicar a què es deu. No sé si és aquesta presa de pèl, perquè vostès han dit que això seria la solució per als habitatges i més. Nosaltres vam suposar que la seva gestió, per dir-ho d'una manera, era una mica millor. Ja no dic comptar els 5.000 o 6.000 o 7.000, les xifres que han sortit d'habitatges buits. Nosaltres vam suposar —no tinc les xifres— si no li puc fer arribar uns 2.500 o 3.000 habitatges buits, que en quatre anys farien, juntament amb l'esmena, aquests 45 milions d'euros. És clar, amb 14 habitatges buits no podrem fer massa cosa.

I després, finalment, a mi em sembla molt bé que estigui al costat dels empresaris del sector de la construcció. Nosaltres també hi estem. De fet, hi estem treballant molt activament amb la nova Llei de la contractació pública perquè és un sector que ens preocupa, sobretot els petits empresaris professionals. Però és que com a ministre d'Habitatge, alhora també hauria d'estar al costat dels ciutadans que no arriben a final de mes. Com a mínim hauria de tenir una mica d'equilibri en aquest sentit.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyor Magallón, seria al seu torn pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Marc Magallón:

Gràcies, senyora síndica.

Només per acabar, quan em diu que no us faci triar, senyor López, nosaltres tampoc volem triar entre els dos models. El que sí que està clar que valorant, perquè nosaltres sempre valorem quan tenim una reserva d'esmena, i tenim al damunt de la taula, estudiem i veiem que amb el seu model, sí que vostès trien —trien només l'habitatge—, i amb la nostra manera de política liberal, que diu vostè, nosaltres ja hem demostrat que apostarem pel multifuncional, apostarem per l'economia del país, per millorar-la, però al mateix temps, com ha dit el senyor Filloy, amb les nostres polítiques liberals hem tret 500 nous pisos al mercat. És a dir, nosaltres no triem, nosaltres fem les dues coses.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Alguna altra intervenció per part de Govern?

Sí, senyor Filloy, és el seu torn.

El Sr. Víctor Filloy:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Començaré pel final de la intervenció del senyor López, que deia que potser també s'havia d'estar al costat de les persones i de les famílies, no només dels empresaris del país. Què li sembla la pròrroga dels contractes de lloguer? La pròrroga forçosa? No és estar al costat de les persones i de les famílies per tal que no es vegin incrementats els seus lloguers? Què li sembla la flexibilització dels ajuts de l'habitatge per tal de poder arribar més persones i més famílies a final de mes? Què li sembla el programa d'emancipació per a joves? No és estar al costat dels joves del nostre país? Què li sembla la millora del poder adquisitiu tant dels pensionistes com d'aquelles persones que cobren el salari base?

Miri, els pensionistes i les pensions les hem vist incrementades amb més de 3 milions d'euros. I no només és un increment anual, sinó que genera unes, diguéssim, obligacions a futur, també, perquè aquestes ja no es poden rebaixar i, per tant, s'hauran de contemplar en els pressupostos de l'Estat any rere any, a partir d'ara. No li sembla que és estar al costat de les persones? No li sembla que estar al costat de les persones augmentar el salari mínim més d'un 13 % en aquesta legislatura? Probablement, no arribarem a l'objectiu que volíem assolir del 60 % a finals d'aquesta legislatura. Però si els ciutadans ens donen el seu

compromís i ens donaran el seu vot, probablement estarem en funció o en posició de poder-ho assolir. Perquè ja, tot i la crisi sanitària, hem augmentat més d'un 13 % el salari mínim.

No li sembla que és estar al costat de les persones? No li sembla que és estar al costat de les persones crear habitatge social i habitatge a preu assequible? Si us plau, senyor López, sigui més coherent. Podem estar al costat de les persones i les famílies i podem estar al costat de les empreses del país. Hi hem d'estar. I quan es governa, s'ha de tenir aquest just equilibri per desenvolupar les polítiques de l'Estat per tot el bé de tots els ciutadans.

El centre multifuncional li podrà semblar quelcom extraordinari, però és molt també demanat pels sectors del comerç i de l'hostaleria del nostre país, que no oblidem que és el motor de la nostra economia. Per tant, podem continuar fent les dues coses. Podem dotar el país de recursos protegits en matèria d'habitatge, però també podem continuar desenvolupant econòmicament els nostres sectors.

I pel que fa a l'impost dels habitatges buits que em comentava, miri, potser després de passar per les rebaixes també ha basat aquestes propostes que feien a partir de l'impost buit en hipòtesi, perquè preveïen vostès, com vostè ha dit, que hi hauria uns ingressos extraordinaris mitjançant aquest impost. No és el que nosaltres hem dit. Nosaltres sempre hem dit que el que pretén aquest impost és incentivar. Incentivar per tal que surtin habitatges al mercat, no recaptar. Per tant, i a més a més, és molt difícil fer projeccions de quin serà l'impacte d'aquest impost en base, sobretot, a notícies com les que estan sortint darrerament pel que fa al 720 —o el model 720 espanyol. Per tant, s'ha d'anar molt amb compte quan es fan aquests números i no es poden fer números a l'atzar.

Les polítiques d'habitatge, a més a més, s'han de construir avui perquè siguin una realitat d'aquí tres o quatre anys. Per això, quan vostè diu la política d'habitatge continua sent un problema? Sí, efectivament. Perquè calia construir un model, un model de futur. I aquest model de futur tindrà impacte d'aquí uns anys. Segurament no ho resoldrà del tot. Hem de ser del tot sincers. Segurament no ho resoldrà. Però com a mínim, establirà les bases perquè cada vegada hi hagi menys tensió al mercat i hi hagi menys problemàtica en l'accés en matèria d'habitatge pels nostres ciutadans.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Acabades les intervencions, procedirem a la votació de les reserves d'esmena, votant «sí» a la reserva d'esmena o «no», i deixant el text tal com ha sortit de la comissió.

Reserva d'esmena número 1, que es correspon a l'esmena número 1 de l'informe de la ponent d'addició d'un paràgraf a l'exposició de motius.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, ens comenta els resultats, si us plau?

La Sra. Susanna Vela:

Sí. Vots a favor, 8, 17 en contra i 3 abstencions.

La Sra. síndica general:

A la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Reserva d'esmena número 2, que es correspon a l'esmena número 2 de l'informe de la ponent d'addició d'un paràgraf a l'exposició de motius.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, ens comenta els resultats, si us plau?

La Sra. Susanna Vela:

Vots a favor 8, en contra 17 i 3 abstencions.

La Sra. síndica general:

A la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Reserva d'esmena número 3, que es correspon a l'esmena número 9 de l'informe de la ponent d'addició d'un nou article.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ens comenta els resultats, senyora secretària, si us plau?

La Sra. Susanna Vela:

8 vots a favor, 17 en contra i 3 abstencions.

La Sra. síndica general:

A la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

La Sra. síndica general:

Reserva d'esmena número 4, que es correspon a l'esmena número 32 de l'informe de la ponent d'addició d'una nova disposició final.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, ens comunica els resultats, si us plau?

La Sra. Susanna Vela:

6 a favor, 17 vots en contra i 3 abstencions. (se sent murmuri)

No.

8 a favor, 17 en contra i 3 abstencions.

La Sra. síndica general:

Ara, sí. A la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

I reserva d'esmena número 5, que es correspon a l'esmena número 38 de l'informe de la ponent de modificació del pressupost del Ministeri d'Ordenament Territorial.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, ens comunica els resultats, si us plau?

La Sra. Susanna Vela:

8 vots a favor, 17 en contra i 3 abstencions.

La Sra. síndica general:

A la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Acabat el debat i votació de les reserves d'esmena, procedirem a debatre les altres parts del text. Pel Govern, senyor Èric Jover. Teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies, senyora síndica.

Senyores i senyors consellers, avui debatem el Projecte de Llei del pressupost general de l'estat per l'exercici 2022. Un pressupost que permetrà a l'Administració afrontar amb garanties els reptes que se li plantegen per al 2022. Però abans de mirar cap al futur i repassar algunes xifres que, de fet, ja vàrem debatre fa poques setmanes, quan vam tenir l'ocasió de debatre les esmenes a la totalitat, m'agradaria que em deixéssiu parlar una mica del passat recent, del 2021.

De fet, el passat 8 de juliol del 2021, en aquesta mateixa cambra, vàrem defensar el pressupost extraordinari del 2021 i l'actualització del Pla d'Equilibri Financer. Ens trobàvem extremadament penalitzats en aquell moment per la situació de la covid que havíem patit durant el primer trimestre de l'any 2021, on amb un increment de la pressió sanitària, però, sobretot, amb unes restriccions importants a la mobilitat, vam patir unes conseqüències econòmiques extremadament importants. Aquestes conseqüències econòmiques extremadament importants ens van portar a tenir un menyscapte dels ingressos de l'Estat i a haver d'estar encara més al costat dels nostres ciutadans i de les nostres empreses. Aquest fet ens va provocar un increment del dèficit previst per a l'any 2021 molt important. De fet, aquell dia vam demanar a la Cambra d'aprovar un pressupost extraordinari amb un dèficit de 129 milions d'euros.

Doncs bé, avui, i gràcies, com ho veurem, a la reactivació econòmica que hem tingut durant el final del 2021 i que continua aquest principi del 2022, aquestes xifres ja no són certes. I us avanço la previsió de tancament de la liquidació de l'any 2021. Si estàvem amb 129 milions d'euros de dèficit, la xifra actual de previsió és un tancament amb un dèficit de 80 milions d'euros. És a dir, una millora de 50 milions d'euros del resultat que havíem previst durant l'estiu. I per arribar a aquesta xifra no hem retallat despeses, sinó que el que hem fet és, gràcies a la reactivació de l'economia, tenir més ingressos. Així doncs, una bona notícia que a més ens demostra la capacitat que té el país quan hi ha activitat econòmica, quan no hi ha restriccions a la mobilitat, de créixer i créixer ràpid, i de recuperar una bona posició per a tots nosaltres.

La COVID-19 ha estat una crisi global amb uns impactes sanitaris, econòmics i socials d'uns nivells mai vistos anteriorment, com a mínim en època de pau. A més, Andorra ha estat impactada de manera més important, com la resta de països on la seva economia està molt basada en el turisme. Les restriccions de mobilitat afecten especialment aquest sector i nosaltres, malauradament, no n'hem estat una excepció. I d'aquí s'explica la caiguda del producte interior brut que vam tenir el 2020, menys 10,2 %, i una caiguda també molt important, com us comentava, a l'inici del 2021, el primer trimestre, amb una caiguda del 9,3 % del producte interior brut, perquè no vam tenir hivern des d'un punt de vista turístic.

Però afrontar aquesta crisi no era quedar-nos immòbils i veure l'onada, el tsunami de la pandèmia, passar per sobre nostre. Calia lluitar i calia lluitar en tres àmbits molt diferenciats: el sanitari, l'econòmic i el social. I en aquests tres àmbits, les directrius del cap de Govern van ser molt clares: no escatimant recursos. Un lema que podria ser proper al del nostre copríncep Macron amb el «quo qui'l en coûte». Primer, per protegir vides i crec, gràcies a

la tasca dels nostres sanitaris també, i aquí vull aprofitar per agrair que durant molts mesos han estat al peu del canó i, tot i la tensió, han donat una assistència sanitària excel·lent als nostres ciutadans. Gràcies a la seva feina i també, per què no dir-ho, al lideratge del ministre de Salut, hem pogut tenir una de les letalitats més baixes del món.

Però també havíem de protegir les nostres empreses. I aquí també hem estat molt ambiciosos, amb ajuts econòmics que han estat més enllà del que proposaven els nostres veïns. I no faré un llistat de quins són els ajuts que hem desenvolupat, però sí que posaré un exemple: els crèdits tous. Crèdits tous al 100 % garantits per l'Estat al tipus d'interès zero. Vam posar a disposició de les nostres empreses 230 milions d'euros. D'aquests 230 milions d'euros, 152 milions d'euros van estar sol·licitats per més de 2.000 operacions. D'aquestes, gràcies a la millora de l'economia, ja s'han pogut cancel·lar 16 % d'aquestes operacions. Una molt bona notícia per a tots nosaltres. I la resta de les operacions, estem donant facilitats perquè es puguin allargar els terminis, perquè es puguin prestamitzar fins a una durada de 7 anys.

I finalment, evidentment, la pota social. Tots sabem que aquesta crisi, després de l'impacte sanitari, després de l'impacte econòmic, també ha provocat un fort impacte social. I aquí també el que hem fet és incrementar els ajuts que desenvolupàvem des de l'Administració i flexibilitzant-ne l'accés perquè tothom pogués tenir l'ajut de l'Estat, perquè ningú estigués abandonat.

Aquesta estratègia, amb els seus encerts i desencerts, ha estat globalment fructífera, incrementant la nostra resiliència com a societat. Ja vàrem veure a l'estiu del 2020 que, un cop s'aixecaven les restriccions a la mobilitat, érem capaços de créixer econòmicament molt ràpid. I el que ja vam entreveure a l'estiu del 2020 s'ha confirmat la segona meitat del 2021. De fet, abans us recordava que el primer trimestre del 2021 ha estat nefast, amb una caiguda del producte interior brut del 9,3 %. Però després, quan les restriccions de mobilitat s'han aixecat, hem estat, molt ràpid, capaços de generar activitat econòmica, de generar riquesa. Així, el segon trimestre hem tingut un creixement del 25 % i un 5,5 % el tercer trimestre. I de fet, esperem, i crec que tots en som conscients, unes molt bones dades per al quart trimestre. Per això, fins i tot aquella previsió econòmica que teníem quan vam presentar el Projecte de pressupost ja queda caduca. Si preveiem per al 2021 un creixement del 6 %, hem de revisar les nostres dades i el creixement del 2021 serà del 7,5 %.

No vull fer un decàleg de les dades estadístiques que objectiven aquest punt, però sí que m'agradaria centrar-me en una dada perquè té la gràcia, diria, de mostrar l'activitat econòmica, però també al mateix temps de veure possibles impactes socials. I és analitzar una miqueta l'evolució que ha tingut el mercat laboral. Al Servei d'Ocupació hem tancat l'any 2021 amb 428 persones inscrites. La millor dada des de fa 22 mesos. És a dir, un nivell de pre-pandèmia. Però, a més a més, aquesta dada es conjuga amb més de 2.000 llocs oferts, el que feia molts anys que no vèiem. Així doncs, una activitat econòmica molt activa que necessita mà d'obra i un servei d'ocupació que va baixant a nivells per sota de la pandèmia.

Potser hem de posar en context i relativitzar aquesta dada de 428 persones inscrites al Servei d'Ocupació. Durant la crisi, i concretament el juny del 2020, vam tenir 1873 persones inscrites al Servei d'Ocupació que estaven buscant un lloc de feina. 1873. Doncs amb poc més d'un any hem aconseguit revertir la situació i ja està en xifres molt més normalitzades.

A més a més, aquesta dada es complementa amb un creixement del nombre dels assalariats. I també una dada molt important: un creixement del salari medià. Així, per exemple, a tancament del mes de novembre, el salari medià havia pujat en un any de 4 %.

I finalment, també amb aquestes dades del mercat laboral, destacar la taxa d'ocupació. L'octubre del 2021 tancàvem el tercer trimestre amb 82,5 % de taxa d'ocupació, la millor dada des de fa deu anys. Això, combinat amb una taxa d'atur del 2,9 %, que podria ser, evidentment, l'enveja en un context europeu. És que, tot i la COVID, Andorra continua progressant. Aquesta represa accelerada de l'activitat econòmica el 2021, com hem dit, passem del 6 % que havíem previst a un 7,5 %, també preveiem que continuï per al 2022. I de fet, revisem a l'alça, també, la xifra de producte interior brut que havíem previst per a aquest any. Si havíem fixat una xifra de 7,1 %, ara, des del departament d'Estadística, i aquesta dada... també... aquest progrés, aquesta millora d'aquesta dada també va suportada per les previsions del Fons Monetari Internacional, passa, doncs, del 7,1 %, al 7,8 %. Així doncs, el Projecte de pressupost que vam entrar a finals d'octubre és plenament vigent per afrontar el 2022.

Senyores i senyors consellers, com ja vàrem debatre fa algunes setmanes amb el debat de les esmenes a la totalitat, i aquestes millores de l'activitat econòmica ens reafirmen, el pressupost del 2022 s'analitza en un doble vessant. D'una banda, continua l'excepcionalitat derivada de la pandèmia. I per això els pressupostos, per exemple, del Ministeri de Salut, s'incrementen un 10 % i el pressupost del Ministeri d'Afers Socials s'incrementa un 8 %. Perquè hem de continuar estant al costat de la població i tenir els elements per poder lluitar de manera efectiva contra la pandèmia.

Però, tanmateix, també preveiem un retorn a la normalitat. I aquest retorn a la normalitat el veiem, d'una banda, amb els ingressos, una recuperació dels ingressos de l'Estat, que ja observem en aquest segon semestre del 2021. Però també continuem apuntant els projectes a l'horitzó 23, que continuen plenament vigents i que venen suportats pel pressupost del 2022.

Aquest increment dels ingressos, continuant suportant un horitzó 23 i les incerteses de la pandèmia, ens permet apuntar un dèficit pressupostari molt més moderat del que teníem durant l'any 2020 i 2021, amb tan sols 26,5 milions d'euros de dèficit. Ja tornem a estar dins de la normalitat prevista per la Llei de sostenibilitat de les finances públiques. Ja tornem a estar sota el llindar de l'1 % del producte interior brut que ens marca aquesta llei.

No vull destacar tots els projectes, evidentment, inclosos en aquest pressupost i que donen cabuda i forma a l'horitzó 23, però sí que podria dir que continuem apostant per l'estat del benestar, per la diversificació econòmica, pel desenclavament del país, la digitalització i la sostenibilitat. Estat del benestar, amb els increments que us he comentat, al Ministeri de Salut, al Ministeri d'Afers Socials, però també podríem parlar d'educació, d'educació a diferents nivells. Continuem apostant per les infraestructures de qualitat. Continuem apostant per la transformació digital d'aquest ministeri. Apostem per un nou model de formació professional i la Universitat d'Andorra té el pressupost més elevat de la seva història.

Però també podríem parlar del Ministeri de Justícia i Interior, on fem una aposta clara pels pressupostos de la policia, pels pressupostos al cos de bombers, i també per la justícia. Perquè volem continuar reforçant la justícia, com bé heu sentit dir al ministre de Justícia Interior o el mateix cap de Govern.

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor ministre.

El Sr. Èric Jover:

Sí, senyora síndica.

Pel que fa al desenclavament, una millora de la connexió tant als accessos viaris com també projectes com poden ser l'heliport, l'aeroport d'Andorra-La Seu i altres projectes que estem en fase d'anàlisi.

I acabaré parlant de sostenibilitat. Perquè continuem estant al costat de la sostenibilitat amb un increment dels diferents projectes, com pot ser el programa Renova, amb un increment important. Però també amb projectes com la Reserva de la Biosfera, que estan recolzats de manera àmplia en aquest pressupost.

En la meva segona intervenció em centraré més a explicar com apostem per aquests projectes i com el pressupost 2022 és innovador, no tan sols en el fons, sinó també en la forma.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Senyora Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita. És el seu torn.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Avui se sotmet a votació el Projecte de Llei del pressupost de l'Estat andorrà per l'exercici 2022. Recordo a la Cambra que havia votat a favor de l'esmena a la totalitat presentada pels grups de l'oposició, és a dir, el grup Terceravia i el Grup Social Demòcrata, ja que pensava, entre altres, que els ingressos previstos pel govern eren massa optimistes. Ara entenc aquest optimisme. De fet, Govern està preparant una reforma fiscal que afectarà les empreses. Recordo al Govern que havia promès no pujar la pressió fiscal. Cal dir que el teixit empresarial ha patit moltíssim de la gestió sanitària, de la crisi sanitària. Ara què veiem? Que Govern vol retocar el marc fiscal, que el Govern no pagarà les baixes per COVID, però que, en canvi, estem regalant terrenys d'un valor de milions d'euros per 25 anys pel projecte Grifols, laboratori P3, que, segons les paraules del cap de Govern, no

generarà cap benefici. Penso que no és prudent. Penso que no ens podem permetre el luxe de regalar terrenys durant 25 anys per uns projectes sense previsió de beneficis.

La realitat de la crisi COVID és espantosa. A nivell internacional, podem constatar que les deu persones més riques del món han doblat la seva fortuna en dos anys de pandèmia. És a dir, si comparem els deu anys anteriors abans de la pandèmia. Veiem que les classes modestes i les classes mitjanes estan empobrint terriblement. Efectivament, segons l'informe d'Intermon Oxfam, la COVID ha permès la més gran transferència de valors de la història. Resultat: augment de les desigualtats. Els rics, més rics, i els pobres, més pobres.

Penjaré un vídeo d'una entrevista que vaig fer a una eminència internacional del sector financer que parlarà de totes aquestes qüestions. La creació monetària a nivell de la UE tindrà conseqüències sobre les economies dels països de l'entorn i segurament sobre la inflació i pressió fiscals dels països veïns, cosa que ens impactarà a nivell del turisme, cosa que impactarà, també, les empreses del nostre país.

Andorra ha de preparar-se per una crisi econòmica sense precedents. Ha d'intentar prioritzar els projectes que donen qualitat de vida als nostres ciutadans. Ha d'intentar evitar malgastar els diners públics amb projectes faraònics que no donen qualitat de vida als ciutadans.

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyora Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Sí, senyora síndica.

Senyors, s'han acabat les vaques lleteres. Caldria centrar els esforços sobre l'habitatge i sobre l'empobriment de la població. Encoratjo, doncs, el Govern a continuar treballant sobre aquestes temàtiques. El tsunami que preveuen alguns experts serà terrible per les classes modestes.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, senyor Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit:

Gràcies, senyor nunci.

En primer lloc, senyora síndica i senyor secretari, si m'ho permeten, crec que des de la majoria, i segurament ho podríem fer extensible als altres grups, cal felicitar no només els membres de la comissió, que han treballat d'una forma intensa però ràpida, sinó també a

les persones de la casa, en especial el senyor Erick Garasa, per la feina feta i, com deia, amb molta celeritat.

Dit això, avui, com ha dit el senyor ministre, tenim aquí al Ple del Consell General, aquí a casa la Vall, la potestat de votar a favor o en contra d'un pressupost que ens permet seguir treballant amb solidesa, seguir treballant amb garanties per la consecució de dues coses: la gestió de la pandèmia i avançar en totes aquelles polítiques recollides en l'horitzó 23, un document que recull les polítiques tant de liberals com de demòcrates, com de Ciutadans Compromesos i que estic segur que no li podeu girar l'esquena, si més no a totes elles.

És un pressupost, com hem dit, que no deixa darrere a ningú. I això ja és una política de fets. Ja portem més d'un any de pandèmia i s'ha demostrat que amb els pressupostos que hem anat aprovant de forma successiva no només es tiren endavant els projectes de Govern, sinó que, a més a més, no s'ha deixat ningú endarrere durant aquesta crisi sanitària. Bon exemple n'és els ERTO. Bon exemple en són els crèdits tous. O també les ajudes als lloguers. O sobretot, que a vegades ens n'oblidem, que el Govern s'ha fet càrrec, és a dir, tots ens hem fet càrrec, de totes les despeses sanitàries, per exemple, el cribratge massiu, els TMA, els TRA... de tothom qui ha volgut o necessitat fer-se'n durant aquesta malauradament i lamentable llarga crisi.

És per això que —també ens heu sentit des de Ciutadans Compromesos, com a mínim, defensar que hem de fer dèficit zero— en una situació i un context com el que tenim sempre hem de tenir la cintura per aprovar aquests dèficits que, com s'acaba de dir, són més que acceptables i més que moderats. I és que una restricció exagerada de la despesa portaria al que no volem, que és a deixar alguna persona fora dels circuits.

Per això, aquest pressupost permet, sense apujar la pressió fiscal, seguir dotant Andorra de les eines necessàries per seguir avançant. I va conjuntament... i va lligat amb un pla d'equilibri financer, fins al 2025, que demostra, i s'està demostrant amb les previsions que s'estan assolint, que quedem dins de la regla d'or, tant a nivell de despesa com de dèficit i endeutament. Crec que s'ha de felicitar per la notícia que ens acabeu de donar des del Govern, i és que el dèficit previst era de 129 milions i al final serà 49 milions més bo del previst.

Això posa de manifest una cosa molt senzilla que, sense tocar la pressió fiscal, però impulsant l'activitat econòmica dels autònoms i les empreses, s'aconsegueix, si l'economia va bé, recaptar molt més per fer possible l'estat del benestar, per ajudar totes aquelles persones que ho necessiten, per fer polítiques culturals, per fer polítiques esportives, per fer polítiques socials, per mantenir el nostre patrimoni, en definitiva, per fer funcionar el nostre país. Crec que hem d'estar contents. Venim d'un any que vam baixar un 11 % el nostre PIB i no només hem superat les previsions, sinó que arribarem a pujar un 7,5 % el creixement del nostre PIB, molt per sobre dels nostres estats veïns.

I li he de dir, senyor Jover, que vostè ara ha anunciat que de la previsió del 7,1 passarem al 7,8. Això sembla que és poca cosa, però és que és un 10 % de més. És un 10 % més de creixement de la previsió que hi havia al pressupost. I és moltíssim. Imaginin-se una empresa que fa un 10 % més de creixement. És moltíssim aquest 0,7 % més de previsió. Han pujat les matriculacions. Han pujat les construccions. Els turistes estan un 7 i mig per

sobre del que venien el 2019, un any que no hi havia COVID. Les importacions han crescut un 16 %. Estem en rècord en el mercat de treball. El millor rati pel que fa a ocupació. Amb una massa salarial que creix del 3,3 %. I amb un salari medià que ha pujat prop del 4 %. I a més a més, amb un atur que s'ha situat per sota del que teníem abans de la COVID. Per tant, no és que les previsions siguin bones o moderades, sinó que els fets constaten que la gestió està sent positiva. I res ens ha de fer dubtar que, si no hi ha un daltabaix sanitari, les previsions es puguin més que complir.

Per tant, gràcies a totes aquestes dades que s'estan donant a nivell econòmic, sense pujar la pressió fiscal, s'ha aconseguit recaptar molt més i, com ha dit el senyor Jover, 49 milions d'euros més d'ingressos, quasi 50 milions més d'ingressos. I insisteixo, sense apujar la pressió fiscal. I no oblidem que les agències internacionals ens estan atorgant uns *ratings* molt, molt positius, cosa que ens permet, per exemple, i ho vull recordar, l'èxit amb les emissions de bons, ja no només al mercat nacional, sinó en els mercats internacionals.

Per tant, aquest pressupost permet seguir empenyent, seguir impulsant un marc jurídic, un marc estable, social, un marc econòmic, un marc competitiu, un marc que permeti millorar la qualitat de vida a totes les persones del nostre país. Un pressupost que, també, sens dubte, amb l'acció de Govern, permetrà, amb aquesta consolidació de la recuperació econòmica, seguir impulsant tots aquells tractats i convenis internacionals que segueixen situant el nostre país com a epicentre de l'economia i com a vector clau de la diversificació econòmica, que al final dona lloc a llocs de treball i dona lloc que millori la riquesa de les persones.

I aquí voldria fer un parèntesi i felicitar el Govern per la bona feina que he pogut constatar que s'ha fet a Dubai aquesta darrera setmana i que, sens dubte, projectarà encara més el nostre país.

En aquesta línia, en aquest darrer període de sessions hem aprovat la Fundació de Recerca i Innovació. S'han aprovat la Llei dels esports electrònics. Es va fer vàlida l'adhesió a l'FMI. Es va diversificar la maturitat del nostre deute. Tenim sobre la taula els actius virtuals, la Llei d'economia digital, la Llei de concessions, la Llei dels ramaders, la Llei d'economia circular, o es farà realitat també un projecte com el projecte Grífols. En definitiva, només fem que constatar que la nostra economia va en bona marxa i que es podrà assolir, sense cap mena de problema, el pressupost presentat pel Molt Il·lustre Govern. Un pressupost que permetrà, amb aquesta bona marxa de l'economia, augmentar fins a 33 milions d'euros el pressupost del Ministeri d'Afers Socials, Joventut i Igualtat. És un 8 % més que l'any passat. Augmentar fins a 90 milions d'euros el pressupost del Ministeri de Salut i de Sanitat. Aportar 26 milions d'euros a la digitalització del nostre país per fer competitiva no només la nostra estructura econòmica i social, sinó també per fer més àgil i més competitiva la nostra Administració.

Es doten amb 44 milions d'euros el Ministeri de Justícia i Interior, que, com sabem, inclou la policia, els bombers, els centres penitenciaris... i que són aquell factor clau per a seguir mantenint la nostra seguretat ciutadana. Al Ministeri d'Educació, se li doten 71 milions d'euros, com s'ha dit, amb el pressupost més alt de la universitat que mai hem tingut. Al Ministeri de Territori i Habitatge, 45 milions d'euros. Al Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat, 21 milions d'euros. 15 milions a Cultura i Esport. 16 milions pel turisme. I així

podríem anar desgranant un pressupost, que tots i totes ja l'hem llegit, un pressupost que, amb taules i quadres, són 2.700 pàgines i que, al final, hi hagi 25 esmenes, vol dir que tan malament no deu estar.

Aquest pressupost que considerem que és assenyat i equilibrat, sobretot en aquest context que estem vivint de crisi sanitària, és un pressupost que, a més a més, permetrà anar posant de manifest i anar fent realitat projectes tan interessants com el que hem parlat a la primera reserva d'esmena, bé, a l'única reserva d'esmena, el del multifuncional, també com a element, com a palanca de canvi pel creixement econòmic del nostre país. I insisteixo, el creixement econòmic porta de la mà riquesa per a les persones que viuen a Andorra, llocs de treball qualificats, i al final porten associats projectes de vida. Les reformes de les escoles de Ciutat de Valls, tot el manteniment del nostre patrimoni cultural, les nostres connexions, ja sigui amb el pressupost que dota a la carretera RN20, fer realitat l'heliport de la Caubella, o haver posat en marxa la línia aèria des de la Seu fins a Madrid i altres que vindran, o, com deia, fer realitat la competitivitat del nostre sector públic, però també de les empreses a nivell de la digitalització.

En definitiva, un pressupost que, com deia de 2.700 pàgines, que avui, des de les forces de la majoria, presumiblement, aprovarem i que porten endavant el nostre país en el marc de l'horitzó 23, tot junt amb la gestió d'aquesta malaurada pandèmia. Per això anunciem el vot del Grup de Ciutadans Compromesos que serà afirmatiu al pressupost.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Josep Pintat Forné, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

Com ha fet el senyor Naudi, també vull agrair tots els esforços de les persones que han estat a la Comissió de Finances, en especial al Secretariat, que han pogut fer que avui presentem el pressupost. No és senzill i més en aquest entorn.

Avui se sotmet a l'aprovació d'aquest ple l'aparença de Projecte de Llei, segons Sindicatura, del pressupost del 2022. Terceravia va formular un recurs a la Sindicatura pel que fa a la seva admissió a tràmit i va presentar una esmena a la totalitat en dues accions rebutjades. Terceravia entén que l'aparença del Projecte de Llei posa en qüestió les competències del Consell General, ja que és el mateix Govern qui diu que no ha seguit els criteris de la Llei general de les finances públiques. És més, tal com es menciona a l'exposició de motius, en una norma temporal com és la Llei del pressupost, es modifiquen i deroguen normes legals que regulen les finances públiques, la Llei de finances públiques, la funció pública i altres que regulen l'activitat econòmica. Si no fos així, segons Govern, no es compliria la Llei

anomenada Regla d'or. I, així i tot, tampoc es compleix i, per tant, també es canvia la mateixa llei anomenada Regla d'or.

Amb aquesta premsa de Projecte de llei es canvien quinze textos legislatius i es vulnera el mateix Reglament del Consell General, que estableix que cada Projecte de llei ha d'anar acompanyat d'una memòria justificativa i econòmica que contempla de manera adequada la perspectiva de gènere, així com la documentació i documents necessaris perquè el Consell General s'hi pugui pronunciar. I això no és el cas. I per últim, i no menys important, el Tribunal de Comptes, en el seu darrer informe, és clar. Aquesta pràctica allunya la gestió de la despesa pública dels principis constitucionals de legalitat i eficiència.

Per tant, des d'aquest punt de vista no ens trobaran recolzant aquests pressupostos. I tota la resta, mentre no es compleixen aquests principis, i aquí estem per respectar la legislació, són brindis al sol. I quan hi ha hagut problemes, nosaltres hem estat al costat per fer-hi front, però no d'aquesta manera.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Pel Grup Parlamentari Liberal, senyor Ferran Costa Marimon, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies, senyora síndica.

Avui debatем un altre cop i amb tota probabilitat aprovarem el pressupost per l'exercici del 2022. Uns comptes responsables i realistes que, ja els avanço, aconsegueixen allò que és certament difícil, difícil, en moments com aquests. Reduir el dèficit, tot i destinar més recursos a l'atenció a les persones i al nostre sistema sanitari, i alhora també, uns pressupostos que potencien el creixement econòmic i la digitalització de la nostra economia.

Ens ho avançava fa pocs minuts el ministre de Finances. Malgrat el panorama d'incertesa global amb el qual va haver d'afrontar en el seu dia la confecció dels comptes del 2021 i davant dels atacs furibunds de l'oposició, es demostra un cop més que la veritat és tossuda. Les xifres que ens presentava el ministre, fa un any enrere, han superat les expectatives, la qual cosa posa en evidència els criteris de prudència amb els quals, any rere any, el senyor Jové confecciona el pressupost. A més, i també penso que és un detall important, els comptes del 2022 s'han elaborat contemplant els Objectius de Desenvolupament Sostenible, els ADS, que remarquen la voluntat de l'executiu i dels grups de la majoria de vincular el benestar de la nostra societat i el creixement econòmic als criteris de sostenibilitat.

Els comptes que avui se sotmeten a votació tenen un fort component social. Els ministeris d'Afers Socials, Joventut i Igualtat, per una banda, i el de Salut, per l'altra, reben un augment significatiu en les seves dotacions. No podia ser d'una altra manera, degut al context en el qual encara ens trobem, molt marcat per la pandèmia causada per la COVID-19.

Precisament, i davant la necessitat de seguir comptant amb els recursos necessaris per fer front a aquesta pandèmia, el Ministeri de Salut augmenta el seu pressupost fins als 90 milions d'euros. Són 8,4 milions d'euros més que l'any anterior. Uns diners que ens assegurin poder seguir donant una resposta adequada a la pandèmia que, com ha quedat demostrat al llarg dels darrers dos anys, evoluciona de manera incerta i molt ràpidament.

Des d'aquesta tribuna vull agrair la responsabilitat amb què majoritàriament ha actuat el gruix de la població andorrana, seguint les recomanacions sanitàries, complint les restriccions imposades per al control de la pandèmia i vacunant-se. La solidaritat dels nostres conciutadans i conciutadanes i l'alt índex de vacunació a Andorra, que se situa per damunt del 80 %, ha evitat la saturació hospitalària en aquesta darrera onada de la pandèmia i permet recuperar una mica d'alè davant l'embat de les successives onades. També, per descomptat, permetin-me des d'aquí un reconeixement a tot el personal sanitari per la ingent tasca duta a terme. I també a totes aquelles persones que, directa o indirectament, han contribuït en la gestió d'una situació molt complicada i de la qual no en teníem precedents.

Sortosament, les previsions semblen indicar que el malson de la COVID-19 aviat passarà a ser considerada una malaltia endèmica i que ja no caldrà decretar tantes restriccions com les que hem tingut fins ara. Tot i això, a ningú no se li escapa que la situació encara no és de normalitat, ni de bon tros, i que això ha afectat i continua afectant la nostra societat, en especial els col·lectius més vulnerables, als quals se'ls continuarà donant tot el suport necessari des del ministeri encapçalat per la senyora Judith Pallarès. Perquè així sigui, Afers Socials comptarà amb uns recursos de 33 milions i mig d'euros. Són dos milions i mig d'euros més que l'any passat, la qual cosa evidencia la voluntat d'aquest Govern de no deixar ningú enrere, de seguir al costat de totes les ciutadanes i ciutadans d'aquest país en un context, com deia abans, que encara presenta dificultats en el curt termini.

Precisament una d'aquestes dificultats, i probablement la de més calat, continua sent l'accés a l'habitatge, i especialment per als més joves, aquells que busquen el seu primer pis de lloguer per deixar de viure amb els pares i poder-se independitzar. Per aquest motiu, es mantindrà vigent en el pressupost d'enguany i s'incrementarà el programa d'impuls per emancipació dels joves, un dels punts descarregats del nostre programa electoral, que, malgrat la pandèmia, ha vist la llum aquesta legislatura i que ha destinat ja més de 200.000 euros per ajudar a 55 joves, com ens deia el ministre Filloy, que puguin llogar el seu primer pis.

En el mercat d'habitatge cal destacar les accions que s'estan duent a terme des de l'Executiu i que, com ha quedat palès en el transcurs del debat anterior, són mesures efectives i amb resultats tangibles. En un assumpte tan i tan delicat com l'habitatge, avui hem conegut com tot el seguit d'accions proposades des de la cartera liderada pel senyor Filloy s'aportaran 500 pisos al mercat de lloguer. És a dir, la gestió seriosa i eficient dels recursos públics que practica aquest Govern i les mesures fins ara aprovades farà que tinguem 500 pisos ja confirmats destinats al mercat de lloguer.

Senyor López, el seu model de gestió és, hipotèticament, poder aconseguir el mateix, però havent de desembutxacar 45 milions d'euros del pressupost d'enguany —com vostè ens proposava a la reserva d'esmena— i que, a més, tombava un altre projecte més que

necessari, com ha quedat clar fins ara. Doncs bé, l'impuls a la construcció i rehabilitació d'habitatges per destinar-los al lloguer, aportaran, de moment —estic convençut que en seran molts més—, 500 pisos al mercat de lloguer. I ho faran amb un cost pràcticament nul per a l'Administració pública. Aquesta és una mostra de com, optimitzant els recursos públics i comptant amb la iniciativa privada, augmentarem el nombre de pisos de lloguer al mercat donant resposta a una de les majors preocupacions de la nostra ciutadania. Suposo que avui tots els conciutadans i conciutadanes que ens segueixen des de casa tindran un motiu més per destriar quines són aquelles opcions polítiques rigoroses a l'hora de gestionar els fons públics.

Senyores i senyors consellers, el pressupost del 2022 destina gran part dels seus recursos al benestar dels nostres ciutadans i a la protecció de les famílies, però també proporciona les bases per a un creixement sostingut per al futur. Un d'aquests fonaments és la transformació digital, tan necessària en l'àmbit privat com en el sector públic. Pel que fa a l'Administració, es destinaran més de 7 milions d'euros per a digitalitzar-la i, d'aquesta manera, ser més funcional, àgil i ràpida per donar respostes als ciutadans i a les empreses del país, contribuint a fer-lo molt més competitiu.

Una altra d'aquestes bases és la mobilitat. Els comptes d'aquest any recuperen el volum de les inversions en infraestructures que hi havia abans de l'esclat de la pandèmia, amb especial incís en garantir la seguretat dels accessos des de França durant la temporada hivernal. A més, destina importants partides a la millora i l'impuls del transport públic. Recordem que ja tenim un passi en vigor mensual amb viatges il·limitats per 30 euros en les línies de bus nacional. També continua apostant per l'aeroport d'Andorra-La Seu com a captador de visitants i negocis —hem vist i hem conegut que els vols setmanals a Madrid estan tenint molt bona acollida— i també contempla, ho deia el senyor Naudi, l'heliport nacional com un element més d'obertura internacional.

Parlant de bases que assegurin el futur del nostre país, no podia acabar sense mencionar la importància d'invertir en educació. Formar el nostre jovent amb tots els recursos que calgui i disposar d'un sistema educatiu de qualitat ha estat sempre una prioritat del nostre Govern. De cara a aquest any 2022, es manté la inversió en ensenyament i es continua amb la millora i ampliació dels centres educatius. En aquest exercici destaca especialment el milió i mig d'euros que es destinarà al centre escolar de Ciutat de Valls.

Ja per acabar, com deia a l'inici de la meva intervenció, el pressupost per al 2022 presenta uns comptes responsables, amb la inversió necessària que requereix el país per afrontar la recuperació econòmica post-COVID-19, i realistes, ja que ho fa a partir d'unes dades econòmiques que mostren un creixement superior al previst anteriorment. La gran majoria d'indicadors econòmics mostren creixement respecte a l'any 2020 i, el que és més important, també ho fan respecte el 2019, el darrer any no afectat per les restriccions endèmiques. Destaquen el bon funcionament del sector turístic, de la construcció i també de les importacions. Continua creixent el nombre d'assalariats i el salari medià. A més, tenim una taxa d'ocupació en màxims dels últims 10 anys i l'atur amb nivells anteriors a la pandèmia; ens ho recordava fa breus moments el ministre Jover.

Tots aquests indicadors confirmen la bona salut de la nostra economia, que creix més que la dels nostres veïns i que la majoria dels països europeus. Això fa que no sigui agosarat

preveure una reducció del dèficit que es situarà enguany en 26,5 milions d'euros, tot i que es destinen més recursos a tots els ministeris. A més, des de la responsabilitat que ens ha caracteritzat des de l'inici de legislatura, els comptes per al 2022 inicien el camí per situar l'endeutament per sota del 40 % del PIB a partir de l'any vinent, després de superar-lo per fer front a les despeses associades a la COVID. A tot això, cal afegir la diversificació que s'ha dut a terme amb l'endeutament de l'Estat, que ara té 500 milions d'euros col·locats en mercats internacionals. Una demostració més de la credibilitat i de la fortalesa econòmica d'Andorra en el sector financer global.

El pressupost que votem avui al Consell General és un pressupost ambiciós que consolida el creixement econòmic i el benestar de la nostra ciutadania per als pròxims anys. És un pressupost que potencia la diversificació del teixit econòmic i incideix en la digitalització de la nostra societat. És un pressupost que prioritza la sostenibilitat, impulsant l'ús del transport públic i destinant partides per tenir llars més sostenibles que consumeixin menys energia i menys recursos naturals. I és un pressupost responsable que preveu retornar els comptes a un dèficit assumible per l'Estat i que no hipotequi el futur del país.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal donarà suport al Projecte de Llei de pressupost per a l'exercici 2022.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Pere López Agràs, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, també agrair en nom del nostre grup parlamentari a totes les persones que, tant des dels serveis del Govern, com des del servei del Govern, han treballat en la preparació d'aquest Projecte de pressupost i amb aquesta tramitació que s'ha fet en termes correctes, però que ha sigut ajustada en el calendari i en la qual tothom ha hagut de fer la seva feina en poc temps, però s'ha fet adequadament. Això no exclou que votarem que no al Projecte de Llei de pressupost. Per moltes raons, diria. En tot cas, el que mirarem d'exposar i desglossar és una mena de decàleg amb relació a per què votarem que no a aquest Projecte de Llei.

El primer motiu, i és potser el més obvi, aquest és un Projecte de Llei preparat des de la majoria. A nosaltres no se'ns ha parlat ni del tot ni del res amb relació a aquest Projecte de pressupost. Ni les seves línies globals, ni alguna inversió en concret i, per tant, tampoc és una manera de fer massa diferent del que és la política global del Govern i, per tant, d'alguna manera aquest és el seu projecte i nosaltres no hi hem intervingut ni poc ni molt.

En segon lloc, perquè allà on teníem una mica més de marge per poder introduir, que és dins de les limitacions que dona el reglament a fer algunes esmenes, que sempre és

complicat, tampoc no ens han deixat incidir-hi massa. Per no dir pràcticament res. Una — diu el senyor Jové— esmena de 15. Una esmena que gairebé es podria dir de redactat, tot i que el redactat sempre és important, però en allò on nosaltres havíem ficat el pes de les nostres esmenes, doncs, no han volgut ni aproximar-se, fer una contraproposta, parlar-ne, buscar alguna fórmula. Ni l'habitatge, ni la salut mental, ni els equipaments culturals, ni d'altres.

Després, el tercer, perquè altres polítiques i aspectes que per nosaltres són importants i que potser ens hauria agradat esmenar, però dins de ministeris, a vegades, en què si mous una peça toques o pots perjudicar a un altre, doncs no ho hem pogut fer. Només posaré alguns exemples. En vaig explicar molts més el dia de l'esmena a la totalitat, però, per exemple, potenciar alguns serveis fonamentals tant per als ciutadans com per qualitat democràtica, com la Inspecció de Treball o l'Agència Tributària; polítiques de suport i d'ajuda a l'empresariat i, particularment als més petits i els autònoms; una veritable política de suport a la producció cultural, als artistes i de potenciació del nostre patrimoni; el suport als clubs i a les federacions esportives més petits, no tot és esquí i futbol al nostre país i cal, doncs, estar al costat de tothom, i també de les entitats culturals que també fan la seva feina.

En segon lloc, perquè aquest pressupost compta de nou amb una previsió d'ingressos molt optimistes. I aquí vull fer una pausa, perquè he estat mirant les xifres, senyor Jové, i el que vostè ens ha explicat avui m'ha deixat, com a mínim desconcertat amb relació a la liquidació del pressupost de l'any 2021, perquè vostès van presentar a finals d'octubre aquesta previsió de 129 milions d'euros. Home, no hi ha reactivació econòmica per recuperar 49 milions d'euros en dos mesos. Jo he mirat les liquidacions de duana. Comparades amb el 2019, són superiors a les que vostè va servir per fer el pressupost, però amb dos milions i mig. Per tant, a mi em sona més aviat una mica a desgavell, o com si algú no ha comptabilitzat alguna cosa abans bé, o hi ha hagut un ingrés extraordinari, o alguna cosa. Però no es pot dir un dia, 129 —home, i en novembre i desembre—, perquè vostè va presentar un PowerPoint que he recuperat ara de la pàgina web de Govern, va presentar vostè les xifres. Per tant, potser haurà de mirar una mica més bé com està la comptabilitat al Govern.

Després, ja n'hem parlat moltes vegades, i segurament moltes de les coses que diem avui poden tenir un cert caràcter repetitiu, la seva gestió de la despesa pública. I la seva estructura del funcionament del Govern. Nosaltres ens demanem, sigui quin sigui el dèficit pressupostari, i és un dèficit pressupostari molt important, si és el moment per tenir un Govern amb el màxim nombre de ministres que permet la llei. Quin missatge és aquest cap als ciutadans, que tant i tant... o els empresaris que s'han hagut d'estrenyar el cinturó? O si també és un moment per tenir el màxim nombre de secretaris d'estat de la història, i d'assessors, i de personal de relació especial. Si tot això està en consonància amb un moment difícil per al país, per a les famílies, per als empresaris o de crisi de les finances públiques.

El sisè dels motius és un endeutament que va creixent sense cap proposta de solució. L'únic que li hem escoltat a hores d'ara al ministre al llarg de tota aquesta legislatura és que ha contractat noves pòlisses, noves emissions de deute públic, nous bons i noves fórmules,

nous préstecs amb el Banc del Consell d'Europa, però mai ens ha explicat, ni poc ni mica, com es pensa fer front a tot això. Hi havia una reforma fiscal que ens va anunciar un dia, aturada. Ara sembla que torna la reforma fiscal o almenys per a alguna informació que ha sortit en premsa.

El setè motiu és que hi ha una diferència important amb l'IPC. Aquests pressupostos es van fer amb un 1,4 %. El pressupost finalment l'IPC final ha estat un 3,3 %. És cert que hi ha hagut una incidència molt important en els mercats internacionals dels darrers mesos, que no és imputable exclusivament a Andorra, però que evidentment això tindrà unes conseqüències importants que ens haurà d'explicar.

La vuitena —totes són importants, però aquesta és, potser, un motiu més de fons i més estructural— quin model de país volen vostès crear? Em refereixo a la totalitat del govern de coalició. Si s'hi podrà viure en aquest país. És clar que vostès estan apostant per un model de residents d'alt poder adquisitiu. Aquells que compren els pisos que la política ultraliberal del ministre Filloy permet crear sense pagar impostos, sense fer cessions, però que no són precisament pisos ni econòmics, ni barats. Però, clar, cada vegada, la gent que viu al país, la gent que ha nascut aquí, la gent que treballa el dia a dia, té més dificultats per viure. La seva gestió està fent que cada vegada hi hagi més i més persones que siguin residents al nostre país amb aquestes característiques. Fa poc sortia en premsa una informació, que ja representen una part important de la nostra població, dels nostres habitatges de residents. Però, en paral·lel a aquest creixement, creix molt més el percentatge de persones que es troben sota el llindar de la pobresa, que són d'un 13 % al nostre país, o les persones que tenen dificultats per arribar a la resta i, com deia abans, les persones que estan preocupades pel preu de l'habitatge, que han passat d'un 33 % a un 47 %.

Després, per la seva manera de dir per a què hi ha diners i per a què no hi ha diners. Hem tingut un exemple certament sorprenent la setmana passada, senyor Jover, quan vostè va dir que nosaltres fèiem un brindis al sol perquè estàvem preocupats per totes aquelles famílies que se n'han hagut d'anar a casa seva i han vist reduït els seus ingressos. Tots aquells empresaris que han vist com una part de la seva plantilla no podia treballar i havien de fer-hi front, d'alguna manera, o deixar el treballador desprotegit, a la vegada que havien de pagar el salari o les hores extraordinàries dels altres empleats que garantien el servei. I vostès per a això no tenen diners. Sí que hi ha diners per a altres qüestions. Sí que hi ha diners per a grans, a vegades, extravagàncies pressupostàries.

I finalment, perquè, al nostre entendre, aquest projecte no recull el que per nosaltres, segurament no per a vostès, però per les que, per nosaltres, són les prioritats reals del país avui en dia i, sobretot, de les persones que hi viuen. Ni l'habitatge, ni les pensions, ni el poder adquisitiu de les famílies, ni la qualitat dels serveis públics, ni estar al costat dels petits empresaris i autònoms.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Carles Enseñat Reig. teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyor nunci. Gràcies, senyora síndica.

Primer de tot, a contestar-li a la senyora Carine Montaner algunes afirmacions que ha fet, que em semblen totalment incoherents.

«Govern pujarà la pressió fiscal». No, això no és cert. Això ho diu vostè. No sé si sabent que no és cert i, per tant, mentint, o simplement no tenint la informació. Però no és cert. Esperis a la presentació del Projecte de Llei que justament el senyor Èric Jover, ministre de Finances, entrarà properament, i ho sabrà. També, si ve a les comissions de finances, que no l'hem vist en cap d'elles, també tindria més informació.

«Govern no paga les baixes, per COVID». Això és fals. No és cert. Vostè amb això enganya, enganya la població.

«Regalem un terreny durant 25 anys». No és cert. Ho sap perfectament. Pot utilitzar-ho com un mode, diguem-ne, populista o, fins i tot, una forma de parlar, quasi, més enllà de la política. Però, sap que és fals. I el poble d'Ordino sap que és fals. I nosaltres també sabem que és fals.

«Grífols no aporta beneficis». Bé, això és per vostè. Això és per vostè. Potser algú de nosaltres tenim un fill i una filla, o potser, fins i tot, nosaltres, que hem estudiat justament la formació que requereix per treballar a Grífols i ens en sortim beneficiats. O potser algú de nosaltres, jo mateix, un dia tinc una malaltia degenerativa o un càncer i em beneficiaré dels tractaments, per exemple, amb immunoteràpia, que Grífols està desenvolupant. Per tant, no és cert que Grífols no porti beneficis. Més enllà d'això, a més, també aporta beneficis al nostre país perquè consolida l'aposta internacional del nostre país.

I per últim, la seva afirmació: «Andorra ha de preparar-se per a una crisi econòmica sense precedents. Un tsunami terrible. S'han acabat les vaques grasses, en el seu cas lleteres». Bé, hi ha un vídeo del senyor Éric Zemmour, candidat de l'extrema dreta més radical francesa, que diu exactament textualment la seva frase. Per tant, jo ja no dic si és cert o no, dic que és la seva versió dels fets d'un vídeo extret del senyor Éric Zemmour.

Passant ara al pressupost. Després de la sessió del Consell General del passat mes de desembre, en el qual vam realitzar el debat de les esmenes a la totalitat del pressupost per a l'any 2022, avui ens trobem davant de la votació definitiva del tercer pressupost del present mandat. El Projecte de Llei del pressupost és una eina que ens ha de permetre acompanyar el creixement econòmic d'Andorra sense deixar de costat a totes aquelles persones que s'han vist afectades per la crisi sanitària. Es tracta d'un pressupost que ja hem analitzat i debatut àmpliament, al qual avui el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor i donarà suport pels motius que ja hem exposat detalladament en les darreres sessions.

Així, el Projecte de Llei que avui debatem presenta unes xifres més positives que les del pressupost de l'any passat. La recuperació econòmica que vam començar a notar a l'estiu

i tardor passats, i que s'ha consolidat el darrer trimestre del 2021, així com les previsions macroeconòmiques, apunten a una recuperació a uns nivells similars als de la pre pandèmia —i fins i tot superiors amb alguns indicadors.

El pressupost per al 2022 preveu uns ingressos corrents de 465 milions d'euros, 67 milions per sobre del pressupost del 2021. Aquest augment ve propiciat per una versió a l'alça de 28 milions d'euros dels impostos directes i de 22,4 milions d'euros dels impostos indirectes, donada la recuperació de l'ocupació per la represa de l'activitat turística i, per tant, comercial.

També remarcuem l'increment de 10 milions d'euros de taxes i altres ingressos, 3,5 milions d'euros, dels quals es preveuen que provenguin d'una taxa d'inici d'activitats econòmiques i la taxa de vehicles, també motivat per la finalització de la crisi sanitària i la represa, pràcticament normal, de l'activitat econòmica.

Un altre increment destacable és el dels reintegraments d'exercicis anteriors tancats, que s'estima que creixerà en 7 milions per la previsible recuperació d'excedents de transferències d'entitats de dret públic i parapúbliques que no han estat retornats en l'exercici en qüestió. Ja per últim, s'estima un increment de 6,7 milions d'euros, provinents dels ingressos patrimonials pel repartiment de dividends de FEDA i Andorra Telecom.

A nivell de despeses, i sense prendre en consideració la variació d'actius i passius financers, aquestes es situen en 491,5 milions d'euros, un increment de 28,2 milions respecte al pressupost del 2021. Tenint en compte l'evolució de les dades sanitàries, tot indica que les despeses derivades de la crisi de la COVID continuaran minvant. Per aquest motiu, es vol recuperar progressivament el valor d'inversió pre pandèmic. Així, el pressupost preveu un resultat de gestió de 10,2 milions d'euros de dèficit, xifra molt inferior al dèficit que es va generar per la pandèmia i que, per tant, ja apunta a la fi de les conseqüències econòmiques que s'han hagut d'assumir per la COVID-19.

Enguany l'Estat andorrà contraurà, novament, endeutament. Però cal recordar que durant el 2020 i el 2021 el Govern ha fet noves emissions internacionals a un termini superior a les concertades fins a la data, tot incrementant el període de venciment del deute i diversificant-ne la seva font per obtenir una major resiliència i disminuint-ne els costos. Pel que fa a les inversions, es preveuen 37 milions d'euros respecte als 34 milions del pressupost de l'any passat, del 2021, encara lluny dels 44 milions del 2020. Va ser un pressupost que vam aprovar abans de la pandèmia, per tant, esperem que el pròxim any ja puguem recuperar aquestes xifres d'inversió.

M'aturaré uns minuts en aquest capítol —les inversions— perquè crec que és una bona mostra del convenciment que tenim que Andorra està en el camí de la recuperació, així com de les línies prioritàries i principis a través dels quals Demòcrates vol desenvolupar aquesta recuperació. Turisme, habitatge, educació, cultura i patrimoni, però també acompanyament i suport a la nostra ciutadania. A més, tots els projectes plantejats s'emmarquen en l'H23, el pla d'acció impulsat des del Govern i dels grups que li donem suport.

Un exemple clar d'aquests temes que els comentava és el nou CREI, el Centre Residencial d'Educació Intensiva, per donar resposta als joves amb problemes greus conductuals i de

drogoaddicció, que està a punt de ser inaugurat i que permetrà que aquests joves no hagin de marxar a l'estranger per tractar-se. Justament aquesta setmana hem conegut les dades de menors que pateixen malalties mentals i que han hagut de ser derivats fora del país. Un total de 62 joves des del 2016.

Una altra inversió destacada és el de l'edifici multifuncional. I en aquest punt discrepem amb el PS. Aquest espai és necessari perquè complementarà l'oferta turística per enfortir el nostre país enfront altres competidors. També cal ressaltar —i aquí deixi'm que hi posi èmfasi— la continuació de l'obra dels pisos a preu assequible que ja s'estan construint a la Borda Nova d'Andorra la Vella. I també la inversió d'1,4 milions d'euros al centre escolar de Ciutat de Valls.

Però també les inversions destinades a la recuperació del nostre patrimoni, el patrimoni de l'Estat, com són les del santuari de Meritxell; la reconstrucció, ja per fi, acabament, del campanar de Sant Vicenç d'Enclar i les obres de consolidació i embelliment del pont romànic de la Margineda. Dins d'aquest capítol, vull remarcar dos projectes històricament abandonats pels quals aquest Govern aposta i els farà realitat. Per una banda, l'Arxiu Nacional, que definitivament s'ubicarà a l'edifici annex al Ministeri de Cultura. Creiem que és el millor emplaçament per aquest espai, a tocar de qui n'ostenta la seva gestió. I per altra, la finalització de l'obra de reforma i condicionament de l'edifici de Ràdio Andorra, que s'acabarà abans de l'estiu.

També fruit de les esmenes de la majoria, destaco els 200.000 euros que hem volgut destinar per habilitar una voravia per a vianants entre el poble de la Massana i d'Arinsal. Aquesta va ser la proposta guanyadora del pressupost participatiu del 2019, però la pandèmia la va obligar a aturar. Era just que la recuperéssim i la tiréssim endavant.

Una altra esmena rellevant que busca la inversió en noves infraestructures i la dinamització de la parròquia d'Ordino és la destinada als estudis per la rehabilitació de l'edifici de l'antic Hotel Casamanya. Entenem que encara cal, òbviament, formalitzar l'acord entre el Govern, el comú i el Quart d'Ordino, però el projecte que va proposar el Govern, és a dir, ubicar-hi un ministeri com és el de Medi Ambient i Agricultura, i que el Quart va acceptar, és el model de projectes dinamitzadors pels quals apostem i lluitem. La parròquia d'Ordino, per la seva doble vessant de parròquia especialment arrelada en la tradició agrícola ramadera i per ser el primer territori d'Andorra declarat reserva de la biosfera, sumat a la singularitat de l'antic Hotel Casamanya, fan d'aquesta una aposta ideal.

Passant ara les despeses de consums de béns corrents i serveis, es pressuposta un import de 57 milions d'euros, 4 milions més que el pressupost del 2021. Tots som conscients que aquesta partida està altament indexada a despeses amb un contracte associat i són necessàries per al correcte funcionament de l'Administració. Per tant, n'és molt difícil la seva reducció. Un dels conceptes que presenta major variació arran de la crisi sanitària són els subministraments, que augmenten en 1,1 milions d'euros, principalment per la compra de productes farmacèutics i sanitaris. Aquests, òbviament, són les vacunes i els medicaments per tractar els pacients de COVID.

Per últim, i lligat al que acabo d'explicar, volem remarcar novament l'important increment en 11 milions d'euros del capítol de transferències corrents. Aquest augment s'explica per un

increment de 4 milions de transferències al SAAS i 2 milions a la CASS. Tots estem d'acord, òbviament, que hem de continuar reforçant l'estructura sanitària —potser no tots els 28, però com a mínim 27 segurs— i alhora no hem de deixar d'atendre les conseqüències socials de la pandèmia. I aquí espero que siguem els 28. També, per aquest motiu, s'augmentarà en 2,7 milions d'euros la dotació a les famílies i institucions sense finalitat de lucre. És a dir, més partides en ajuts socials en uns moments complicats; més, en accions per seguir frenant la COVID-19; més, en ajuts a l'habitatge de lloguer, i més, en entitats sense finalitat de lucre que, principalment, són entitats que col·laboren en la prestació de serveis, en la lluita contra la COVID-19 i les seves conseqüències socials.

Seguint amb l'aspecte social...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Ja acabo, senyora síndica.

Seguint amb l'aspecte social del pressupost i, com tots sabem, som a poques setmanes d'aprovar el Projecte de Llei per a la igualtat i la no discriminació entre dones i homes. En aquesta iniciativa legislativa es preveu la creació de l'Institut Andorrà de les Dones. Així doncs, i amb l'objectiu que l'Institut sigui una realitat tan bon punt s'aprovi la Llei, que esperem que sigui el març, hem presentat i aprovat una esmena encaminada a dotar-la dels recursos suficients per activar la seva creació sense haver d'esperar a l'aprovació del pressupost del 2023.

Ja sé que m'allargo, senyora síndica, però, abans d'acabar, voldria remarcar una esmena més de la coalició, que crec que és especialment interessant, la que multiplica per cinc el límit del fons de compensació. Com bé saben, Andorra disposa d'un fons que rep aportacions anuals del Govern i dels comuns per si mai calgués fer front a un fet extraordinari. Un clar exemple ha estat la crisi de la COVID-19. Avui en dia el límit del fons estava marcat a l'1 % del PIB andorrà, és a dir, aproximadament en 25 milions d'euros. L'esmena que hem presentat eleva aquest límit al 5 % del PIB, és a dir, aproximadament 125 milions d'euros. Pensem que aquest nou límit és més realista, vistes les necessitats financeres que una crisi com la que hem viscut ha causat al país.

Per tot el que s'ha exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata, que tinc l'honor de presidir, votarà a favor del Projecte de Llei de pressupost per al 2022. Un pressupost ambiciós amb un doble objectiu marcat: acompanyar el creixement econòmic del país sense deixar ningú enrere, especialment les persones afectades socialment i econòmicament per la pandèmia. Un pressupost en benefici de les persones que viuen al nostre país. Un pressupost que aposta pel futur d'Andorra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Ensenyat.

Iniciem el segon torn d'intervencions.

Pel Govern, senyor Èric Jover, teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies, senyora síndica.

Abans de continuar amb la meva intervenció, em voldria sumar als agraïments que han fet els diferents presidents de grup parlamentari associats als serveis, tant del Consell com de Govern, i els faria extensius també als mateixos grups parlamentaris, tant de la majoria com de l'oposició. Perquè és veritat que han estat molt diligents a nivell de la gestió del projecte i del pressupost i que, al final, ens en beneficiarem tots. Perquè aquest instrument tan important com és el pressupost, gràcies al ritme que heu posat als vostres treballs parlamentaris, el tindrem aprovat més ràpidament. I així doncs, també volia fer explícit a tots els membres d'aquesta cambra.

Com us he dit, la meva primera intervenció l'he centrat molt en el fons, en el context macroeconòmic i també en alguns dels projectes que desenvolupàvem. Els diferents presidents del grup de la majoria han reforçat molt alguns d'aquests elements de detall que es desenvolupen des del pressupost 2022 i que, per nosaltres, el fa un pressupost molt important al servei de les persones d'aquest país, el servei de l'activitat econòmica d'aquest país.

Dit això, també aquest pressupost té elements de forma que són molt importants. I en voldria destacar alguns d'ells, perquè penso que el pressupost no és tan sols saber on es gasten els diners, sinó que també hem de saber com els gastem, com fem el seguiment d'aquests elements pressupostaris. I una de les coses que, per exemple, incorporem per primera vegada en el pressupost del 2022, tant en la seva preparació com en el seguiment, és un canvi complet del sistema economicofinancer del Govern andorrà. Això ens ha costat una inversió de més de 2 milions d'euros, però ens permetrà ser molt més diligents a l'hora de treballar en les diferents fases del pressupost, ja sigui en l'elaboració, ja sigui en la seva execució, i també ens permetrà un dels nostres neguits, que és complir amb bastantes obligacions, bastantes observacions que es marcava el Tribunal de Comptes, i que l'eina informàtica de què disposava el Govern no era suficient per poder fer-les.

També hem canviat la classificació funcional seguint la Llei de les finances públiques, com no pot ser d'una altra manera. I hem triat la COFOG, un model de classificació funcional que ja s'havia anunciat en diferents lleis en diferents decrets de Govern, que era l'orientació que havíem d'agafar el sector públic per la nostra classificació funcional pressupostària. Una classificació impulsada des de Nacions Unides i que ens permet ser més transparents, més comparables a l'hora de treballar els nostres pressupostos.

I després —i ja el conseller Costa s'hi ha referit—, també hem inclòs com un element més els Objectius de Desenvolupament Sostenible dins del pressupost. Perquè quan nosaltres

ens vam sumar a l'Agenda 2030 de Nacions Unides no era un brindis al sol, sinó que volíem que totes les diferents accions que anàvem desenvolupant des del govern, s'imbriquessin dins d'aquests 17 Objectius del Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030. I un element més era poder fer seguiment de com s'estructurava el pressupost a nivell d'objectius de desenvolupament sostenible. A partir del pressupost 2022, aquesta lectura es podrà fer, es podrà criticar, es podrà explicar.

De fet, des de Govern estem convençuts que les línies estratègiques que els projectes que desenvolupem no s'han de veure com a elements individuals, sinó que s'han de prendre com a elements transversals i, de fet, fins i tot lligar-los amb la gestió de l'endeutament. I m'agradaria fer dos exemples.

Transformació digital. Us hem explicat abans que és un dels eixos estratègics. De fet, el pressupost que hem destinat a la transformació digital durant tota la pandèmia s'ha anat incrementant. No ha tingut retallades perquè pensem que és vital per sortir encara més reforçats d'aquesta crisi sanitària, i aquesta transformació digital l'hem volgut apalancar, també, amb una gestió de l'endeutament que estigués associada. I, com ja vaig anunciar fa unes setmanes, el Banc Desenvolupament del Consell d'Europa ens ha atorgat un crèdit específic per a la digitalització, el primer crèdit que dona aquesta institució per a projectes de digitalització, de 8 milions d'euros per a la transformació digital. I no ens pararem a la transformació digital de l'Administració pública, sinó que, seguint l'encomana que ens va marcar el darrer debat d'orientació política el cap de Govern, també farem un programa per ajudar les empreses a pujar al carro, per ajudar les empreses també a participar d'aquesta transformació digital, que incrementarà la seva competitivitat.

L'altre element i s'hi han referit diferents consellers és la sostenibilitat. L'abril del 2021, vam fer una emissió de 500 milions d'euros de bons verds, socials i sostenibles. Primera emissió internacional que es feia des d'Andorra a deu anys. Un venciment impossible de creure fa tan sols uns pocs anys. Continuarem amb aquesta via i, de fet, ja us anuncio que en les properes setmanes Govern d'Andorra farà una nova emissió de deute, també associada amb bons verds, socials i sostenibles perquè pensem que aquestes accions de Govern, aquests projectes concrets que fem a la sostenibilitat, també els hem de construir partint d'un relat, i la gestió del deute n'és un d'ells.

I finalment, quan parlem de pressupost, no tan sols parlem d'ingressos i despeses, sinó, evidentment, hem de parlar del dèficit i de l'endeutament. I en aquest sentit, com us he dit, el pressupost que presentem avui presenta un dèficit de 26,5 milions d'euros —un altre cop, per sort, per sota de la barrera de l'1 % que ens preveu la Llei de sostenibilitat de les finances públiques— i és el primer pas cap al retorn cap a l'estabilitat pressupostària que volen les tres forces que estan governant en coalició.

Gràcies a aquesta gestió dels ingressos i de les despeses, i gràcies a aquest retorn cap a una estabilitat pressupostària, ja podem, el mateix 2022, disminuir l'endeutament del país. De fet, tenim previst baixar en gairebé 16 milions d'euros l'endeutament amb valors absoluts, i evidentment, gràcies al creixement econòmic en valor relatiu sobre el producte interior brut, una gran disminució. De fet, passarem del previst a finals d'any del 49 % el 2021 al 44 % a finals del 2022. Però si a més a més tenim en consideració que aquest 2022 vestirem unes reserves internacionals per un valor de 100 milions d'euros, de fet, ja

estaríem assolint el 40 % que marca la Llei de sostenibilitat de les finances públiques al final del 2022.

Hem parlat molt de la gestió de l'endeutament, de les emissions internacionals. Una cosa que ens dona resiliència financera és, evidentment, la maturitat del deute. Aquesta legislatura començava amb una mitjana de més de dos anys de maturitat. Quan Demòcrates va arribar al poder estàvem en una mitjana d'un any, 1,1 anys de maturitat. Ara, quan acabem el 2022, estarem a vuit anys, el que ens dona, evidentment, molta més capacitat de reacció al context i a la conjuntura, molta més resiliència financera.

Com veieu, amb aquest pressupost recolzem la lluita contra la COVID, continuem bastint els eixos principals de l'Horitzó 23 i millorem la resiliència financera de l'Estat. És per aquest motiu que avui us demano de donar suport a aquest pressupost per a dotar l'Administració de les eines necessàries per continuar lluitant contra la pandèmia i continuar progressant. Perquè tot i la COVID, Andorra ha de continuar progressant.

Aprofitaré el temps que em queda per respondre alguns dels elements que han apuntat els consellers de l'oposició. No m'estendré massa amb la senyora Carine Montaner perquè, seguint els seus preceptes, el ministre Filloy hauria d'eliminar del seu programa d'inversions els 1,5 milions d'euros que estem destinant a l'edifici de Ciutat de Valls, perquè no dona un benefici directe, que és un dels criteris que hauríem de seguir. Evidentment, totes les infraestructures viàries, o les infraestructures de país que estem construint les hauríem d'eliminar. Senyora Marín, tot el que fem de transformació digital des de l'Administració no aporta beneficis directes. Em sap greu, però ho haurem de treure. Evidentment, és molt superficial com a anàlisi i crec que no hi hem de perdre el temps.

Senyor Pintat. Em descol·loca una mica, senyor Pintat. Hi ha dos moments del calendari polític que jo crec que són aquells on els diferents partits polítics, estiguem a la majoria o a l'oposició, marquem què és el nostre ideari polític i com el voldríem plasmar. Alguns des del poder executiu, d'altres des del legislatiu, d'altres de la majoria o a l'oposició. Si crec en les seves paraules, el seu ideari és tan sols formal. I no ho vull creure. I crec que avui ha perdut una oportunitat de plantejar-nos com vostè, des de Terceravia, construïen un Andorra diferent. Perquè s'ha quedat purament amb la forma. I crec que avui ha perdut una ocasió.

De fet, hi ha *una* esmena que ha presentat que sí que tenia una forma, un fons, que era l'eliminació del multifuncional per reduir dèficit. Que això és una cosa que li havíem sentit a dir amb altres pressupostos i que ha quedat completament diluït amb l'eliminació de les disposicions finals que vostè proposa. Disposicions finals que, a més a més, algunes d'elles tenen tot el sentit que es trobin al pressupost, com per exemple, i en donaré una, una modificació que fem a la Llei del joc. Gràcies als convenis que hem tancat amb Loteries d'Espanya, ja el 2021, el Consell Regulador Andorrà del Joc ha fet beneficis. Ha fet un excedent pressupostari. Aquest excedent pressupostari, gràcies a la modificació, que avui espero que els consellers votin, es podrà destinar a les despeses generals de l'Estat. Es podrà destinar a Ciutat de Baix, als ajuts socials, a les diferents polítiques que fem des del Govern. Crec que és el lloc perfecte per incloure-ho com la Llei del pressupost.

Vostè s'ha queixat que aquestes modificacions legals no tenien la memòria econòmica. Quina millor memòria econòmica que la Llei del pressupost? Els comptes que suporten els

comptes que estan presentats, evidentment, tenen en consideració totes les modificacions associades a aquestes disposicions finals. Si de cas, deixaré la meva resposta al senyor López per a la propera intervenció.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre. També gràcies per respectar el temps.

Seria el seu torn, senyora Montaner, si desitja intervenir. Endavant.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies... Sí, em sentiú? Gràcies, senyora síndica.

Primer de tot, senyor Enseñat, li diré una cosa. Quan parlo de baixa COVID, parlava, evidentment, de baixa laboral, que va sortir en els mitjans fa poc. És a dir, que deixa d'equiparar la baixa COVID per accident laboral.

Sort, senyors de la majoria, que tenyim hemeroteca. Sort que està tot gravat. El senyor cap de Govern, efectivament, va dir que el laboratori P3 no generaria beneficis, està gravat, i si no em creieu, ja us ho passaré.

Senyor Enseñat, la matriu McKinsey, sap el que és? Potser no. La matriu McKinsey posa *cash cow*, que vol dir «vaques lleteres», és a dir, les vaques que donen diners. Doncs vaques grasses, d'acord? Pot dir vaques grasses. Però jo diré vaques lleteres en el concepte, per referir-me al concepte de McKinsey.

Miri, senyors, i m'adreço a una part de la bancada de la majoria, no a tots, però a una part. Havíeu rigut en aquesta cambra pel Cedre, quan havia demanat responsabilitats per la mortalitat del Cedre. Ara el cas el teniu a la Fiscalia. Havíeu rigut també a l'arribada del virus, quan estava preocupada, que alguns em reien a la cara dient que «ha, ha, ha, Carina morirem tots», eh? Bé, no diré cap nom. I avui, tornem-hi. Tornem-hi. Parlo d'empobriment de la població. Això fa riure? Pregunto. Això fa riure? No ho sé. No sé si és una falta de respecte o potser és una manca de sensibilitat d'algunes persones d'aquesta cambra.

És molt difícil per a algunes persones arribar a final de mes i us asseguro que, senyor Enseñat, li aconsello —potser no és el seu tema, l'economia—, però potser li aconsello mirar algunes eminències a nivell internacional que ja preveuen que hi haurà una crisi sense precedents. La creació monetària té un impacte, evidentment. Mai s'havia fet en la història. Mai. I tindrem repercussions. I per tant, si no voleu veure la realitat, doncs és lamentable. Lamentable.

Estem acostumats a la banca de l'oposició a tenir, a patir d'aquests comportaments, diguéssim, de superioritat de la majoria d'alguns membres de la majoria. No tots. Encara sort. Hi ha gent que treballa molt bé pels ciutadans, que escolta els consellers de l'oposició, però malauradament no tots. No tots. Espero realment un canvi de rumb, senyora síndica i una mica de respecte.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

A vostè, senyora consellera.

Per Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, desitja intervenir, senyor Carles Naudi, té la paraula.

El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit:

Gràcies, senyora síndica.

Jo crec que per molt que es repeteixin certes afirmacions, no les faran veritat. No les faran veritat perquè no ho són i no les faran veritat perquè les evidències ens porten a demostrar-ho. Per exemple, dir que no es fa res en política d'habitatge quan s'està demostrant el nombre de pisos que està sortint al mercat de preus assequibles o de pisos socials, quan s'estan congelant els lloguers, quan serà una realitat els pisos de Borda Nova, quan serà una realitat l'Institut de l'Habitatge és, si més no, intentar fer, d'acord amb afirmacions, d'acord amb asseveracions, intentar fer pensar a les persones que ens escolten que unes coses són veritat quan en realitat no ho són.

Per exemple, dir que es dediquen els diners només a l'esquí i el futbol, doncs també falta a la veritat, perquè al futbol, justament, el Govern no li dona res. És més, el pressupost de Cultura i Esports, que és uns 13 o 14 milions d'euros, està donant suport a tots els clubs i federacions. I a més a més, hi ha una segona línia d'ajuts i de suports de serveis, sobretot per a les petites federacions i els petits clubs, perquè puguin potenciar molt més la seva activitat en un entorn on el calendari competitiu és el que era abans de la COVID. Per tant, no diguin que es dona tot el futbol i l'esquí, perquè justament, per exemple, al futbol no se li dona res.

Dir i asseverar que tenim un endeutament desorbitat quan, per primer cop, s'ha ajornat el pagament i s'ha fet que aquest deute, que era imminent quan —parlem de l'any 2011— s'ha ajornat —em sembla que estem parlant d'uns vuit anys— i, per tant, ens dona cert marge i cert coll de maniobra, només falta a la veritat. Quan, a més a més, està dins del previst en el marc d'equilibri pressupostari fins al 2025 i, a més a més, estem amb uns dèficits que no ens agrada fer dèficits, però clar, en l'entorn en el qual estem, no podem, per exemple, dir «ara no es paguen les vacunes». No podem dir «ara no es paguen les TMA». No podem dir al personal sanitari, que s'està deixant la salut per a tots nosaltres, dir «ara no feu hores extres». Tant de bo ho poguéssim fer. Però és que la situació no ho permet.

S'acaba de posar de manifest que, properament, es farà la inauguració del CREI. Per tant, un cop més, posem sobre la taula una política de fets que està ajudant a les persones. S'arregla el campanar de Sant Vicenç, s'arregla Meritxell, es fa, i ho celebrem, gràcies a una esmena de la majoria, la voravia d'Arinsal, a la Massana, que com molts recordareu, portàvem al programa electoral els de Ciutadans Compromesos, perquè les persones puguin baixar a peu des del poble d'Arinsal, passant per Erts, fins a arribar a la Massana.

En definitiva... I no vull oblidar el multifuncional, que amb una política correcta de gestió de l'espai, amb activitats culturals, musicals, esportives, d'oci i de lleure, al final no només en si mateix genera llocs de treball, sinó que permet que el nostre país, els 365 dies de l'any, tingui una oferta turística no només per l'esquí, el termo-ludisme, les muntanyes, les compres, sinó moltes més activitats, que s'està demostrant, i el COVID també, amb l'aposta valenta, per exemple, del *Mountain Music*, ha demostrat que si fem coses, coses interessants, coses culturals, coses esportives (*ironmans*, Comapedroses, *tours*, etcètera), la gent ens visita. I si la gent ens visita hi ha diners per fer coses.

Per tant, a mi em sap greu que facin intentar pensar a les persones que ens segueixen que hi ha coses que no es fan quan la realitat és justament el contrari: que s'està fent molt bona feina, que s'està fent una bona política d'inversions, que s'està fent una bona política per cada un i tots els ministeris del Govern d'Andorra i que això es fa, a més a més, amb una gestió molt acurada dels recursos, i insisteixo, sense apujar la pressió fiscal, a diferència d'un dels bancs de l'oposició, que el que els agradaria és pujar la pressió fiscal.

I acabaré dient aquella cèlebre frase, que ja he dit dues o tres vegades, que em sembla que correspon a Winston Churchill, que deia «Hi ha governs —en aquest cas candidats a governar algun dia— que veuen a l'economia, els empresaris, els emprenedors, els autònoms, com el llop a qui cal abatre. Altres també els veuen com la vaca a qui cal munyir. I altres ho veiem com el cavall que estira el carro.»

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Pel grup parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Josep Pintat, té la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Bé, ja ha quedat clar amb aquest debat que vull dir. Els uns venen a fer mítings electorals i per això es queden descol·locats, i d'altres venim a parlar d'altres temes. Això va per la descol·locació, senyor ministre. I el que acaba de descol·locar a aquesta cambra és el que ha dit el senyor López. Vostès fan les previsions a l'octubre i la realitat ara, a final d'any, l'han canviat. Suposo que faran el mateix quan les previsions no acompanyin, que és fer un nou pla d'equilibri financer i ajustar-les, però aquesta vegada, a la baixa, per començar a ser més coherents. Farem així al principi. Però clar, si vostès fan mítings polítics, doncs no ho faran. Queda millor amb les explicacions.

Quan es fa un pressupost hi ha coses que mesuren els resultats de l'acció i uns són els costos d'oportunitat, el principi d'eficiència, d'eficàcia. On són aquests estudis? L'últim que es disposa és del 2019. I fer referència a FEDA i d'altres parapúbliques. Aquests principis, que contempla la Llei de finances, no són menors. No són menors perquè realment mesuren que les despeses es destinin —o es veu l'efecte que porten les despeses sobre

l'economia— i si es coincideixen objectius. Si em refereixo al de FEDA, miri, és molt fàcil. Es parla del preu de la llum, i s'haurà de pujar, de les pèrdues que pugui tenir FEDA. Escolti, la intervenció, que és el control intern de Govern, posa en evidència que FEDA se subministra al 80 % de dos promotors externs: un de França i un d'Espanya. I posa sobre la taula per què no es busquen alternatives. Seria una altra forma d'explorar altres vies.

El que passa és que si vostè ve aquí a fer debats electorals, el que no fa és gestionar. Si vostè el que ve aquí és a dir-nos el que serà sense aportar les dades ni sense fer-nos arribar les liquidacions, doncs el que vostè vulgui. I a més, no... Vostè sí que em descol·loca, i ens descol·loca una mica a tots. Al final, costa d'entendre. Aquí ja no és un tema de dades, és un tema de complir; ja n'hem parlat altres vegades. I tot el que diu, miri, escolti, potser ens ho creurem. Però faci una cosa molt senzilla: lliurin els comptes de BPA, tal com ha dit tot el Consell al Tribunal de Comptes. Perquè això sí que descol·loca. No que siguin els consellers de la majoria... de la minoria, com jo recordo, de l'oposició. Que des de la mateixa majoria ho facin quan ho han votat, també. Això sí que descol·loca.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Pel Grup Parlamentari Liberal, senyor Costa, té la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies, senyora síndica.

Manllevant les darreres paraules del senyor Pintat, doncs jo també diré que he quedat descol·locat, però en aquest cas per la intervenció del senyor López. I de fet, algunes de les puntualitzacions, els meus companys de la majoria ja penso que han aclarit alguns conceptes. Però sí que m'agradaria parar esment en tres temes que ha tornat a insistir vostè, senyor López, i que penso que valdria fer un aclariment perquè tothom qui avui ens escolta sapiguem exactament de què estem parlant. I són tres aclariments que fan referència a cultura, esports i habitatge.

Anem a pams. Pel que fa a cultura, vostè repeteix una mica com si fos la cançó de l'enfadós volent-se erigir en l'estendard protector dels artistes i de la cultura del país. Però ho fa de manera molt maldestra perquè ho fa fent afirmacions gratuïtes que no s'adiuen a la realitat. I jo intentaré posar-li negre sobre blanc per veure i demostrar que no s'adiuen a la realitat.

En plena pandèmia i en ple confinament, que la gent no podia ni sortir de casa, la ministra arriba des del Ministeri de Cultura, tira endavant la campanya "La cultura no s'atura". Aquesta campanya, que ja està en una segona edició, mai en la història d'Andorra hi havia hagut tants esdeveniments culturals programats com ho estan sent amb aquesta campanya "La cultura no s'atura". Mai des del Ministeri de Cultura s'havia estat tan a prop amb la formació cultural i artística del nostre país. Però és que és més, curiosament, aquesta primera campanya de "La cultura no s'atura" va tenir, en el seu dia, el suport de sis comuns, i el comú que era marcadament socialdemòcrata no s'hi va afegir. Vostè que combrega

voler estar al costat de l'artista, justament el comú amb el color de la seva formació política se'n desmarca. Això sí, en el moment que es desmarca aquest comú, el d'Escaldes, de la seva formació política, fa el que pertocava i havia de fer, i és sumar-se a aquesta campanya de "La cultura no s'atura". Per tant, repetim, una campanya de gran èxit, que compta amb la participació de molts artistes del país, gràcies també a la connivència i a la sinergia que ha sabut trobar la senyora ministra amb els set comuns, amb els quals hi hem d'estar tots molt agraïts, i, per tant, vostè no pot erigir-se en l'estàndard del protector de la cultura, quan justament els fets demostren que la seva formació, quan és hora de pujar tots damunt del carro i estirar aquest carro conjuntament, no ho fan. Per tant, que quedi clar aquest punt sobre la cultura.

Sobre el tema de l'esport, el company conseller Naudi hi ha fet alguna referència, però també, jo no sé com vostè puja a la tribuna i diu tranquil·lament que el ministeri de la senyora Riba es dedica a promocionar només l'esquí i el futbol. Jo no sé amb quines dades ho fa, quan diu això. Però penso que és del tot descurat. Miri, quan vostès governaven, i gràcies a Déu hem d'anar 12 anys enrere, (se sent riure) jo, mentre vostès parlaven, he agafat el BOPA, per exemple, del 15 de setembre del 2010, on surten les adjudicacions de les ajudes que van fer vostès el seu Govern, el Govern socialdemòcrata, a les entitats esportives legalment constituïdes.

Doncs miri, prengui nota: Federació Andorrana d'Esquí, 924.000 euros. Futbol Club Andorra, 317.000 euros. Federació Andorrana de Futbol, 22.400 euros. Compari aquestes xifres amb les actuals. Avui en dia, el futbol, llevat de la base que es continua impulsant des del Ministeri, gràcies a Déu, amb els recursos propis proporcionats per la Federació Andorrana de Futbol, gràcies a la UEFA i també a la gestió professional del Futbol Club Andorra, no hi ha diners públics que s'hi destinen i estan fent una excel·lent feina. Per tant, vostè està acusant el ministeri de la senyora Riba de promocionar només l'esquí i el futbol, quan això és, bàsicament, el que vostès feien. I ja li ho dic: amb els números a la mà, BOPA del 15 de setembre del 2010.

I perdonin, ja afegint, i també posant en relleu i en valor l'alt nivell de l'esport del país en aquests moments, alguns d'ells en disciplines esportives, com és el futbol —que està fent molt bon paper— i l'esquí, amb el nostre representant Joan Verdú, però més enllà, esportistes del calibre i la talla del senyor Irineu Esteve, de la senyora Vicky Jiménez o de la senyora Mònica Dòria, penso que no té precedents tampoc en la història d'Andorra. Per tant, segurament alguns mèrits haurem d'atorgar a l'excel·lent gestió que es fa des del Ministeri de Cultura i Esports. I ja no per nomenar tots aquells esportistes d'elit de més enllà de les nostres fronteres que decideixen establir-se al Principat per trobar-hi les seves condicions idònies per establir-ne la seva residència. Per tant, també m'agradaria que quedés clar i que puntualitzéssim aquests temes de l'esport.

I el darrer aspecte, el de l'habitatge. Clar, també recordem que vostè, el 15 de març del 2010, més enllà de tenir les carteres d'Economia i Finances, va assumir la de l'Habitatge, i penso que hauria de parlar amb més raó de causa. També perquè és aquella cantarella que sembla que hagi d'agradar i que ràpidament atraurà l'atenció de tots els qui ens escolten. Avui no sé quantes vegades ha dit al senyor Filloy que aplica polítiques ultraliberals. Jo lamento que potser no ha fet els deures.

N'hem parlat molt en aquesta cambra d'habitatge, i jo en aquell faristol un dia li vaig ensenyar un informe de les Nacions Unides amb les polítiques d'habitatge que calia fer per intentar trobar solucions pluridisciplinàries i transversals pel que fa a la política d'habitatge. Justament, moltes d'aquestes polítiques les que ha aplicat el senyor Filloy i que avui, per enèsima vegada, li ha tornat a donar tot el reguitzell de mesures. Per tant, de polítiques ultraliberals, jo diria que no s'adiu massa amb el que justament ens ha dit que havia fet el senyor Filloy amb la darrera llei aprovada. I és que hem creat pisos de protecció oficial amb dues modalitats: habitatge social, per una banda, i habitatge a preu assequible, per l'altra. Digui'm quin polític ultraliberal aplicaria aquestes mesures.

Miri, jo li diria —i també ho vaig dir el dia que defensàvem la llei de l'Institut de l'Habitatge— que és que ni la senyora Colau, escorada a l'esquerra de les esquerres, aplica polítiques d'habitatge com les que vostès ens estan proporcionant damunt la taula, que ja els dic, reitero, serien 45 milions de diner públic que vostès avui posaven per intentar trobar —primer ens va dir 500, després 400 i ara 300— pisos de lloguer assequible. No ha calgut posar-ne ni un perquè el senyor Filloy amb les polítiques que aquí, en aquesta cambra, hem desplegat el Govern de coalició amb el suport de la majoria parlamentària, que li dona suport, unes polítiques que han fet que ja hi hagi a disposició 500 habitatges amb aquestes polítiques. Per tant, la cantarella de la política ultraliberal, vostè la podrà anar repetint tant com faci falta, però jo penso que aquestes alçades ja no se la creu ningú.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Costa.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor López, té la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

Tenia pensat intervenir poc en aquest torn, ja que el ministre Jover, per manca de temps no m'havia pogut contestar. Però veig que el senyor Costa ha decidit apujar el to i, en tot cas, li hauré de comentar alguns dels aspectes referits a aquests tres punts que ha assenyalat. I començaré per la cultura, per recordar qui ha promogut l'Estatut de l'Artista en aquesta cambra, un treball que s'està efectuant, qui ha portat al debat polític la situació dels artistes i dels creadors del nostre país, i li faig avinent, igual que li faré després en matèria esportiva, la nostra preocupació perquè, més enllà d'una campanya, benvinguda sigui en la primera edició o en la segona, la situació dels artistes al nostre país avui en dia és complicada i difícil. I nosaltres no només hem parlat de la promoció i del suport als artistes, sinó també de la promoció i del suport i de la posada en valor del patrimoni cultural al nostre país.

Referit al tema de l'esport. Jo he dit una frase que dic que no només és esquí i futbol al país. Jo no he dit que el govern només estigui promocionant l'esquí i el futbol. Jo dic que no tot és esquí i futbol. Jo sé perfectament com funciona la Federació de futbol. Hem tingut reunions amb ells, tenen molts diners provinents de la FIFA per la construcció de camps.

Però jo li faig avinent perquè és un tema que conec una mica, que m'agrada, i que em preocupa les moltes dificultats que tenen de funcionament operatiu petites federacions i clubs esportius al nostre país. I a mi em sembla que és legítim, senyor Costa, dir que si jo fes el pressupost, si nosaltres féssim el pressupost, posaríem més diners tant a promoció cultural i el suport als artistes com més diners per al suport a les federacions i clubs esportius. Això és un posicionament polític. Vostè està satisfet amb la quantitat que s'hi dedica avui en dia? Em sembla perfecte; la seva opinió, jo la respecto. Respecti'm vostè la meua, que em sembla que hi ha moltes dificultats i que si nosaltres féssim el pressupost, hi hauria en aquests dos camps, de manera clara i concreta, més recursos, tant per un àmbit com per a l'altre.

I després deixi'm, evidentment, que és el que anava a parlar, que parli de l'habitatge. Perquè, clar, aquí hi ha un concepte que és fonamental, que és el de preu assequible. Jo no sé quin és el concepte que tenen vostès de preu assequible. I no sé si vostès tenen les xifres més o menys al dia de quins són els ingressos de les famílies avui en dia al nostre país; de quins són els nivells salarials al nostre país; de quins ingressos tenen molts pensionistes avui en dia al nostre país; de quantes famílies monoparentals amb un únic sou existeixen; que aquest sou, si no està al nivell del salari mínim, doncs està a prop d'aquest salari mínim, i l'habitatge a preu assequible als estàndards internacionals, fa uns dies, o diverses vegades ho ha explicat molt bé i ho ha defensat molt bé el company Carles Sánchez, parlen que han de ser un 30 % d'aquests ingressos.

Jo no sé si aquests habitatges —no, sí que ho sé, vaja, és una pregunta falsa— que s'han promogut en base a aquestes cessions gratuïtes i aquests impostos rebaixats compleixen amb aquest estàndard del 30 % dels ingressos de les unitats familiars. A mi em sembla que no. A mi em sembla que no i que, per tant, totes aquestes capes de la població... Potser n'hi haurà d'altres que podran canviar-se de pis, potser vindran persones que benvingudes siguin a viure al nostre país, a comprar aquests habitatges. Però clar, la solució de l'habitatge assequible no passa per aquí. Perquè, entre altres coses, mai hi ha hagut cap compromís amb totes aquestes polítiques de rebaixa d'impostos, de rebaixa de cessions, d'uns compromisos amb uns nivells màxims de preus, que és el que hauria pogut balançar una mica. L'interès general perd recaptació d'impostos o perd terreny o perd diners, però queda compensat amb una política d'uns preus màxims que garanteixin aquest habitatge assequible.

El senyor Naudi ha dit que jo he dit que no s'ha fet res en matèria d'habitatge. Jo no he dit que no s'ha fet res en matèria d'habitatge. De fet, s'han fet moltes coses en matèria d'habitatge. Moltes que no precisament em semblen encertades i les he anat desglossant. Totes aquestes que conformen aquesta política ultraliberal que ens ha abocat al que el que ens està abocant. I aquesta pregunta que els fèiem. Quin model de país volen vostès? Vostès volen aquest model de país on la gent treballadora, la gent que té menys ingressos, no tingui pis i que estigui el país farcit, i cada vegada n'hi hagi més, d'inversors forans que compren pisos de luxe que, a més, han vist reduït els impostos i les cessions? A mi em sembla que aquest és el seu model, el model que estan apostant, dels quals vostès estan molt, molt orgullosos, però que això té unes conseqüències socials que s'estan veient evidentment clares en el nostre país.

I abans que el senyor Jové em contesti, llavors, si és el cas, doncs faré una intervenció en resposta, sí que deixi'm que li deixi nous deures de la seva intervenció, perquè l'únic que ens ha anunciat és una nova emissió de deute públic, és a dir, és el que ens ha proposat en la seva intervenció.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Carles Enseñat, és el seu torn.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, una mica contestant al senyor López i aquesta última intervenció, justament nosaltres no neguem la problemàtica d'Andorra, i el contrari, justament l'afirmem i busquem solucions. I aquestes solucions poden ser compartides o no, òbviament, i segurament algunes no seran compartides i les podem debatre aquí al Ple del Consell o via altres formes com poden ser comissions, etcètera. El que sí que pensem és que les solucions han de ser no divisives, en aquest cas, no exclusives. És a dir, no poden passar per l'enfrontament d'una part de la societat contra l'altra part de la societat. Que moltes vegades, amb les rodes de premsa que ens ha acostumat ara últimament, veiem que l'esperit i el que emana de les seves declaracions és justament que hi ha unes persones que no solament s'equivoquen, sinó que volen equivocar-se. No solament no fan bé les coses, sinó que a més les fan expressament. No solament no busquen solucions, sinó que no tenen cap intenció de buscar-les. I ja li puc ben garantir que tant el Govern com tota la majoria, i jo penso que també vostès, des de l'oposició, tota ella, estan aquí per buscar solucions, no justament per no buscar-les. I jo crec que això és l'essència del Consell General, també del Govern i de l'art de la política, de la política amb el benentès. A partir d'aquí, si vostè pensa que, ja li vaig dir, potser no li va arribar, però jo li vaig dir contestant-li a la seva roda de premsa, si vostè pensa que algú de nosaltres, i aquí sí que concreto, de la majoria, tant el Govern i el Consell, estem aquí en benefici propi, és perquè potser vostè sí que busca aquest benefici.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Enseñat.

Govern, desitja intervenir?

Senyor Jover, és el seu torn.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Sí, senyor Pere López, em sap greu, però per motius de temps no he pogut abans. Ara sí que em dedicaré, si m'ho permet, una bona estona a rebatre algun dels seus arguments. Però deixi'm començar amb una genialitat i que segurament lliga amb el que acaba de comentar el senyor Enseñat. Un quan el sent té la sensació que vostè desitja, i no ho faig extensiu a tot el seu grup, que les coses vagin malament. Que a Andorra les coses no surtin bé, li agradaria, perquè segurament trauria un rèdit polític per anar en contra la majoria. Jo li desitjo que si algun dia vostè governa li vagin molt bé les coses, pel bé d'Andorra. I que Andorra pugui tirar endavant i pugui continuar creixent si vostè algun dia governa.

Miri, quan —jo me'n recordo— el 2019 vam anunciar un 3,2 % de creixement del producte interior brut i vostè em va dir que era impossible, que aquestes dades estaven mal construïdes, que evidentment que ens quedaríem molt per sota, ens vam equivocar i vam fer un 3,4. Quan el juliol vam presentar el pla d'equilibri financer, amb aquests menys 130 milions d'euros —evidentment, vam presentar l'evolució dels ingressos i l'evolució de les despeses—, vostè em va dir que els ingressos encara no eren ajustats a la realitat i que vostè no ho acabava de veure, això. Miri, també tenia raó, també ens vam equivocar, però no va ser un error comptable, sinó que el que vam ser és conservadors amb les nostres previsions dels ingressos i els ingressos han crescut més del que esperàvem.

I un dels motius és atribuïble a aquesta bancada, a la majoria i en algunes coses també a vostès. Per què? Perquè gràcies als ajuts que hem destinat a les empreses, als treballadors hem pogut mantenir activitat econòmica. Gràcies a aquests ajuts, el nivell de beneficis que han pogut mantenir i el nivell de salaris que han pogut mantenir els treballadors ha estat molt adequat, i la imposició directa no ha caigut tant, per sort, del que nosaltres esperàvem. I la imposició directa és la base que explica que el 2021 tinguem una liquidació que serà molt millor de l'esperada. Però en la imposició indirecta també pugem. I vostè, quan vam debatre l'esmena a la totalitat del pressupost del 2022, deia que el teixit econòmic anava malament. Que, de fet, no es creia les previsions d'ingressos que estàvem plantejant, perquè si nosaltres ens passegéssim una mica, veuríem que l'economia està patint.

Evidentment que hi ha alguns sectors de l'economia que estan patint, evidentment que hi ha algunes empreses individuals que ho estan passant malament. I per això hem de continuar ajudant-les. Però, senyor López, jo crec que clama al cel que el sector turístic, per exemple, que és un dels motors de la nostra economia, està funcionant molt bé. Jo crec que clama al cel que el sector de la construcció, un dels motors de la nostra economia, està anant bé. Jo crec que clama al cel que el sector financer, tot i les complexitats, s'està erosionant molt menys que no pas el que s'estan erosionant —pel seu enfocament de banca privada, segurament— altres sectors financers més lligats amb banca domèstica.

Li donaré una dada a nivell de l'Unió Europea i li dono una dada que és una miqueta antiga. És a dir, es pot haver bellugat una mica. Es preveia que els crèdits donats per la banca, un 20 %, estaven tocats per la pandèmia i havien necessitat d'alguna mesura específica. A Andorra, ens trobem en un 5 %. L'orientació banca privada ens ha fet més resilient a aquest tipus de crisis. Segurament, en alguns altres tipus de crisis ho passaríem pitjor. Però, senyor López, les coses van millor i els ingressos que nosaltres estem preveient per al 2021 mostren el muscle econòmic que té la nostra economia, encara que li desagradi. I la previsió per al 2022, encara que li desagradi, és bona. I si no hi ha algun element associat amb

aquesta incertesa que ens dona la pandèmia, que també és veritat, hi ha aquest factor d'incertesa i m'ho heu sentit dir moltes vegades, les coses a aquest país aniran bé. Aniran bé pels empresaris, pels treballadors i pels nostres ciutadans.

Això vol dir que no tenim deures pendents? Ostres, i tant que en tenim! I vostè ha fet esment a un, com per exemple l'habitatge. És un problema major. I és un problema que ens ocupa i no tan sols el ministre Filloy, sinó crec que tot el Govern estem preocupats per aquesta temàtica. I com li hem dit moltes vegades des de la nostra bancada, no hi ha una solució miracle. Però sí que podem anar fent accions per poder intentar millorar. Vosaltres, presenten algunes altres receptes; li admeto, cadascú amb la seva ideologia. Nosaltres pensem que utilitzant la palanca del sector privat podem ser encara més potents. Vostès no, ho aposten tot a la palanca pública. Bé, evidentment les finances públiques no ho aguanten tot, senyor López.

Quan vam debatre l'esmena a la totalitat, vostè va parlar ja de l'impost d'habitatges buits. Però en aquell moment, segurament, no s'havia llegit la legislació bé. I el que deia és «una de les esmenes que presentarem és que el farem obligatori». És obligatòria, la inscripció al registre. Estem satisfets amb aquests 14 habitatges que estan inscrits? No, però la inspecció tributària té els seus mecanismes per poder fer que s'inscriguin. I quan s'acabi el procés de liquidació, que serà aquest primer trimestre. I no ho hem fet llarg en el temps perquè ho hem volgut, sinó que la llei que es va votar el 2019 preveia que els pisos per considerar-se buits havien de tenir dos anys. Aquests dos anys acabaven a finals del 2021. Així doncs, és a partir del desembre del 2021 que es meditarà l'impost i es liquidarà aquest primer trimestre. I la inscripció al registre és obligatori. Vostè en aquell moment no s'havia llegit bé la norma. Ara ja se l'ha llegit i aquesta esmena, evidentment, no ha aparegut.

Vostè ha donat l'excusa de presentar poques esmenes pel mateix reglament del Consell que permet, és veritat, té una estructura que ens marca que vostès han de fer polítiques equilibrades a nivell de les vostres esmenes. I això, per òrgan de contractació, és a dir, per ministeri. Però potser hauria pogut triar un altre exemple. Perquè, per exemple, la que ha dit de l'esquí i el futbol i que vostè potser es dedicaria a altres esports, més enllà del que ens ha comentat el conseller Costa, que desmunta una miqueta aquest argument i demostra que quan vosaltres, per mala sort, estaven governant, segurament tenien unes perspectives diferents, hagués pogut presentar perfectament una esmena prioritzant alguns altres esports.

El que passa és que les esmenes al text són una miqueta punyeteres, senyor López, perquè li han de fer identificar quines partides vol disminuir. I no pot fer el que vostè fa habitualment, que és incremento tot i no explico massa com ho faré. Bé, alguna vegada ho ha dit, eh? Alguna vegada ha dit que vol pujar la imposició a tothom. Bé, és clar, amb aquestes regles del joc, vostès han volgut fer unes esmenes molt més neutres, basant-se sobretot en habitatge. Jo crec que amb la reserva d'esmena, que ha contestat brillantment el senyor Filloy, ja ha quedat respost, però, és clar, ha quedat tot plegat una miqueta fluixet.

IPC. IPC diu: «Heu tingut un IPC major del previst». Ens ha excusat. És a dir, ha dit que segurament no teníem nosaltres la culpa de tot. Gràcies. Miri, el 3,3 % representa un 1,9 % més del que havíem previst. I és veritat que el capítol 1, personal, i el capítol 2, que és les despeses corrents del Govern, estan impactades parcialment per l'increment d'IPC.

Estaríem parlant d'un increment d'uns 3,4 milions d'euros de despesa associats amb aquest increment. Nosaltres pensem que el marge que tenim pressupostar, i a més a més, l'IPC també té un impacte, en aquest cas positiu, sobre la recaptació dels impostos indirectes, ens permetran compensar. És a dir, no pensem que sigui necessari fer ajustos majors al pressupost per poder afrontar aquest increment de l'IPC.

Miri, el model de país, nosaltres el tenim claríssim, senyor López. I a més a més, com que hem tingut la responsabilitat de Govern des de fa alguns anys, estem fent aquest camí. L'homologació, la transparència, continuar al costat dels nostres ciutadans, desenvolupar uns models fiscals que deixen el 75 % dels treballadors sense pagar IRPF perquè nosaltres pensem que aquells que tenen uns salaris més baixos, evidentment se'ls ha de protegir. Apostem per un sistema d'educació fort, per un sistema sanitari fort, per una justícia forta, perquè pensem que això és els eixos del nostre país.

Però al mateix temps també volem canvis molt importants, com per exemple la sostenibilitat. La sostenibilitat l'hem de preservar, l'hem de continuar enfocant des de la transició energètica, des dels diferents projectes que desenvolupem, com el transport públic. La sostenibilitat és un eix de futur per a Andorra, no tan sols per a la propera generació, que evidentment s'ho mereixen, sinó també com un as a la màniga a nivell d'activitat econòmica. Això és el nostre model. Ser al món, estar al món, ser primers en algunes coses, aprofitar la nostra petitesa, que de vegades és un problema, per ser més forts, i continuar construint amb aquesta homologació i transparència que ens caracteritza.

I potser, per acabar, un comentari associat amb el senyor Pintat, que justament fa un pont pel que fa a la diversificació, la diversificació energètica en aquest cas. El senyor Pintat ha criticat, per exemple, les polítiques que ha fet FEDA i ha identificat que té algunes tensions o alguns elements de criticitat, com per exemple, depèn de la compra energètica de dos proveïdors. Tots els països petits tenen aquesta dificultat i a més a més, països petits com Andorra, que no tenim els recursos naturals associats amb l'energia. No tenim ni urani, ni petroli, ni gas, ni carbó. I evidentment, això ens fa molt dependents. Però si vostè mira l'evolució de la producció autòctona d'energia, si vostè mira l'evolució de la tipologia, fins i tot de contractes de compra d'electricitat que hem fet, demostra la voluntat de resiliència de Forces Elèctriques d'Andorra, que està liderada per la ministra Calvó com a presidenta, i que això ens ha permès fer una cosa molt interessant aquest any, per exemple, quan hi ha hagut tanta volatilitat dels mercats: hem protegit els consumidors, hem protegit els ciutadans i a més a més, durant l'hivern. Hi ha una certa quantitat que tenen calefacció elèctrica i hem decidit estabilitzar els preus de l'electricitat. Perquè el model de país que volem, senyor Pere López, és estar al costat dels nostres ciutadans.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Senyora Montaner, desitja intervenir?

Senyor Pintat pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana... no, perdó.

Per Ciutadans Compromesos, desitja intervenir?

El senyor Josep Pintat, per al seu grup parlamentari, té la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Sí. Per replicar només al ministre. Molt ràpidament.

Jo he insistit en dues coses. Instruments per fer pressupostos són el que contempla la Llei de finances públiques. Hi ha 3 elements claus: cost d'oportunitat, d'eficiència i eficàcia. I quan he parlat de FEDA, m'he referit a això. I no m'he referit que ho digui jo, m'he referit que ho diuen els òrgans interns de control de Govern, que és la intervenció de Govern que és independent qui fa aquests comentaris i que diu que s'ha de seguir per aquest camí. I això ho diu en el seu informe de 2019. Estem al 2022 i tampoc en tenim cap més. Quan jo he fet aquest comentari és perquè precisament per veure si les despeses o l'aplicació realment d'aquests diners que es destinen van al bon sentit, perquè es controlen aquests mecanismes? I l'exemple que li he posat és aquest. Ara clar, quan anem a fer pressupostos que es basa en el COFOG i no sé quina història més i ens descuidem la Llei de finances públiques, evidentment, no ens entenem. I quan acabem d'aquí a venir a fer mítings electorals, encara menys.

I el que s'ha anat avui aquí és a demostrar que aquest pressupost, i és el que hem fet, no s'aguanta el primer dia, perquè no s'adequa a la legalitat. Ho hem dit, ho hem redit i hem sigut coherents. I, per tant, el primer model que hi ha per fer política és respectar la legislació i no amagar les coses, que és el que fan vostès no lliurant els comptes.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

El Grup Parlamentari Liberal, senyor Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies, senyora síndica.

Molt breument, només per evidenciar la discrepància total i absoluta amb una de les darreres afirmacions que ha fet el senyor López. I és que el senyor López, pel que he entès, en la seva defensa del que fa el Partit Socialdemòcrata envers la cultura, directament s'ha atorgat el lideratge dels treballs de l'Estatut de l'Artista. Penso que aquesta concepció que té vostè no s'adiu gens ni mica a la realitat, perquè justament l'Estatut de l'Artista és una de les grans línies de treball que es contemplen al Llibre Blanc de la Cultura. I aquestes grans línies de treball es va consensuar amb l'arc parlamentari i el Govern des d'on es lideraria, i van ser els cinc grups parlamentaris presents a la Comissió de Recerca, Cultura, Educació, Joventut i Esports que van decidir, amb els esforços de tots plegats, de tirar endavant aquests treballs de l'Estatut de l'Artista. Per tant, jo penso que venir a polititzar uns treballs que estan anant molt bé gràcies a les contribucions per part Socialdemòcrates dels seus

companys Vela i Sánchez; també agrair al senyor Alís les contribucions de Terceravia i molts dels companys de la majoria; penso que val la pena dir com han funcionat aquests treballs de l'Estatut de l'Artista i jo penso que intentar polititzar aquest tema, justament, no ajudarà gens ni mica a poder avançar de manera decidida a aconseguir el que les cinc forces parlamentàries varem acordar de treballar conjuntament per fer-lo prosperar.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Costa.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor López, té la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Senyor Costa, jo crec que —amb respecte— a vegades no m'acaba d'escoltar del tot. Perquè jo no he dit... He dit que vam tenir la iniciativa. És a dir, va haver-hi una proposta d'acord que es va impulsar, després s'ha fet un treball conjunt. És a dir, qui va posar en primer lloc aquest tema a debat, jo només he dit això. És a dir, crec que és legítim dir que es va tenir una iniciativa. Qui va presentar una proposta d'acord al Consell General? Està als arxius, no? És un treball conjunt, estem molt contents que s'hagi avançat en aquest sentit, però fins aquí podem dir que va ser una iniciativa nostra. M'imagino que és finalment recollir els fets tal qual han succeït cronogràficament.

Breument, amb relació al que deia el senyor Enseñat, en relació amb la divisió o les divisions —jo tampoc tinc cap ganes en particular de polemitzar amb vostè, eh?—, però a mi em sembla que dividir també és no tenir una mica de marge a escoltar les propostes de l'oposició. Ja fa tres anys que estem en aquesta legislatura i ara vull que parlem d'habitatge. Si vostès realment volen parlar d'habitatge, si vostès realment creuen que és un tema que hem d'afrontar entre tots, home, doncs algun dia hauríem de començar a veure que hi ha un equilibri entre les seves propostes. Vostès tenen el seu model, el volen tirar endavant, no? Però llavors no digui que estan oberts, que volen atansar posicions i que nosaltres dividim. Vostès divideixen quan ens deixen permanentment fora de les decisions.

I per parlar de les esmenes que hi ha hagut al pressupost. Ni tan sols es van debatre, ni vostès van obrir en cap moment, cap segon, a dir «no acceptarem el que proposeu vosaltres, però, recollim alguna idea, recollim alguna proposta que vingui per part per part vostra», no? I jo ho crec. Jo crec que vostès saben que el que proposem nosaltres és una part de la solució. Jo no dic el que vostès també proposin, però vostès no estan disposats a recollir res del que nosaltres proposem en matèria d'habitatge.

Després, molt breument, perquè tampoc no tinc massa coses anotades, només per deixar-ho clar, senyor Jové, que potser és que no m'explico prou bé. Jo no he dit en cap moment que volia traspasar diners d'una federació a l'altra. El que he dit és que si nosaltres féssim el pressupost, hi hauria una partida conjunta per federacions esportives més gran al pressupost i que això no es pot esmenar, perquè t'has de posar al Ministeri de Cultura i

Esports i per donar més diners a les federacions, l'has de treure o d'algun altre lloc, de cultura o d'algun altre lloc d'esport. I ja ho vaig exposar. També ens traspassariem la cultura, que són temes que ens agradaria esmenar, però són inesmenables amb l'actual reglament del pressupost, que em sembla que és el que ha de ser. És a dir, perquè, altrament, les esmenes dels consellers podrien incrementar infinitament la despesa pública. Però això no ens dona marge, no ens dona marge a poder fer esmenes en aquest país. Perdó, a aquest pressupost.

I finalment, vostè diu que tenen clars el model de país que tenen. Jo crec que sí que el tenen clar, però potser no és el nostre i el que ens agradaria. És a dir, les conseqüències de les seves actuacions s'estan veient. Ho deia abans, cada vegada hi ha més part de la població que està en risc d'exclusió social. Cada vegada hi ha més dificultats. Cada vegada hi ha més gent que està preocupada pel tema de l'habitatge, que és avui, evidentment, un tema molt important. És a dir, un pressupost que és la principal eina política del Govern que no recull una política d'habitatge, que és el que més preocupa, i vostès han de fer referència a altres decisions que han pres amb altres lleis per dir que sí, que han reduït les cessions, que han fet això, que han fet les pròrrogues i més, vol dir, doncs que dins d'aquest pressupost, l'habitatge no és per a res cap de les prioritats que hi ha. Que no exclou que hi hagi, evidentment, coses positives en aquest pressupost, sense el qual no funcionaria tota la maquinària de l'Estat, l'educació i altres serveis, entre d'altres.

I finalment, ha parlat que una de les claus, la justícia forta —perquè ho ha dit, eh? És a dir, home, jo crec que és una de les coses també difícil d'esmenar dins del pressupost, perquè segurament la justícia també demana més recursos, també demana altres qüestions, però precisament és un tema en què també —crec que avui convé repetir-ho— nosaltres hem proposat que potser és un tema que podríem treballar conjunts en una forma d'un pacte d'estat o d'una reunió conjunta. És un tema que requereix també l'atenció política, perquè és un tema que està provocant, com vostè sap moltes dificultats. I no pas perquè els professionals que hi treballen no ho facin, sinó, simplement, perquè les coses no s'estan fent bé o no s'han planificat bé des del Consell Superior de la Justícia durant molt de temps i s'està, ara, pagant les conseqüències.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Enseñat, té la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, senyor López, m'agrada més sentir aquest discurs. Jo penso que sí que podem trobar no solament espais de diàleg, sinó espais de reflexió, com per exemple han pogut ser molts dels pactes d'Estat que s'han creat, com per exemple la Unió Europea o, fins i tot, també, aquesta comissió de la CASS on hem creat. Jo crec que hi ha un fonament que fins i tot

podem compartir amb vostès. Jo penso que, a més, segurament amb el seu grup parlamentari més que amb cap altre grup parlamentari, que és que sense equitat social el creixement econòmic no és èticament acceptable. I que, per tant, sense aquesta equitat social, aquest creixement econòmic s'ha de, en certa manera —i agafi-ho amb pines—, intervenir.

El tema és, qui impulsa aquest creixement social? I abans, el conseller, el meu company, el conseller senyor Carles Naudi, ho evocava. És un llop que apallissar i matar? És una vaca que munyir fins que mori de gana? O és un cavall que ha d'anar al davant de l'economia? I nosaltres, en aquest sentit, pensem, i li repeteixo, que sense equitat social no és èticament acceptable el creixement econòmic, però que aquest creixement econòmic és el que propicia i el que genera aquesta equitat social, a la vegada. L'Estat està justament per dirimir, però no està per intervenir el màxim. Òbviament, quan hi ha desajustos, ha d'intervenir.

Què ha fet l'Estat en aquests moments? O què hem fet des de Govern i des dels grups de la majoria? Hem justament intervingut, en certa manera, el mercat per tal de propiciar la creació de pisos. Vostès tenen un altre model. Vostès pensen que la palanca de l'Estat ha de ser la força única de creació d'habitatge social, d'habitatge de preu reduït. Bé, nosaltres tenim una altra visió. Ja li contesto. Sí, és cert, tenim una altra visió. I no és cert que amb tot estiguem oposats. Hi ha algunes coses que hem pogut incorporar de la seva visió. És més, hi ha algunes coses que hem pogut incorporar i a vegades, doncs no... o justament abans que vostès ho diguessin. Perquè, i no és un retret, senyor López, però és veritat que, per exemple, li deia el meu company, el senyor Ferran Costa, hi ha aquesta llista famosa de Nacions Unides de quina és la política d'habitatge, probablement és compartida per moltes de les formacions que formen part de la seu internacional.

Per tant, ja li repeteixo, nosaltres entenem que el nostre model no és el seu. Estem d'acord. Que hi ha punts de diàleg i d'entesa? Sí, però que, òbviament, el que nosaltres no farem és renunciar al nostre model per acceptar al cent per cent el seu. A partir d'aquí, qualsevol esmena serà no solament acceptada, sinó, òbviament, treballada i raonada, i intentarem trobar el punt d'equilibri, en el nostre cas, cap a les seves propostes. Però això no li garanteix que el seu model serà acceptat per part de la majoria al cent per cent. I això no és una renúncia al que vostè defensa. Simplement és la divisió ideològica que tenim els dos.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Enseñat.

Govern, desitja intervenir?

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica. Breument.

Senyor López, i reprenent una miqueta el to del senyor Enseñat, és veritat que hi ha punts on podem coincidir i que des dels poders públics s'ha d'apostar per l'habitatge i que els pressupostos han de transmetre, també, una idea de què és un element important, és veritat. El que passa és que, com diu el senyor Enseñat, nosaltres pensem que no s'ha de fer tan sols des de la palanca pública. I les dades que li ha donat el ministre, jo crec que són molt eloqüents. És a dir, el que vostè es planteja aconseguir de cara a futur amb importants inversions públiques, nosaltres ja ho hem assolit des de la creativitat de trobar flexibilitzacions normatives o trobar sinergies amb el sector privat. Que ens hem de parar aquí? Que no hem d'aplicar la palanca pública? Doncs evidentment que no. I per això estem desenvolupant aquest fons que no ha parat en cap moment. És a dir, de fet, el projecte de Borda Nova està tirant endavant i esperem aviat poder ja llançar la seva licitació.

Però, a més a més, el ministre Filloy ha fet un altre anunci que està també plasmat en el pressupost del 2022, que és que Govern està negociant amb el Fons de reserva i jubilació la possible adquisició dels terrenys de l'antic hospital per dedicar-ne una part a habitatge a preu assequible. I ja trobarà una partida en el pressupost que ens permetria tancar, si hi ha acord finalment, algun tipus de conveni amb aquesta institució. Però a més a més, trobem, com ha dit, altres partides, com poden ser una partida de 3 milions d'euros per ajudar els nostres ciutadans, aquells que tenen més dificultats, a poder assumir les despeses associades a l'habitatge de lloguer.

Li agafem el guant, i he demanat permís al senyor cap de Govern per fer-ho en nom del Govern, de trobar un punt de trobada amb el que és la justícia. El pressupost de la justícia ja mostra un increment de —li dic de memòria— un milió d'euros comparat al pressupost de l'any passat. Els darrers anys hi ha hagut pressupostos que han anat creixent. A més a més, hi ha hagut infraestructures que s'han anat posant a disposició de la justícia perquè pogués fer la feina millor. I l'altra palanca que hem utilitzat és la de fer canvis normatius que poguessin ajudar a l'eficiència de la justícia. Però no n'hi ha prou. I en som plenament conscients. I de fet, el ministre Rossell us proposarà aviat un pla de xoc que ja ha estat treballant amb els diferents sectors i que, evidentment, esperem que amb aquesta visió de país els puguem trobar i puguem consensuar aquest suport que necessita la nostra justícia.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Els grups desitgen intervenir?

Doncs és el seu torn, senyor Pere López, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Pere López:

Sí. Gràcies, senyora síndica. Molt breument, perquè quasi quasi estem al marge del que és un debat pròpiament pressupostari, però només fer un parell de comentaris molt, molt ràpids.

Senyor Ensenyat, vostè diu que creu que pot haver-hi punts de diàleg i entesa, i celebra que s'han assolit, per exemple, amb les pensions, amb el tema de la Unió Europea i amb el tema de Salut, que també és un pacte que nosaltres hem accedit a entrar-hi a espera que comenci a treballar. Però si s'hi fixa bé, són els tres pactes d'Estat que vostès han proposat. Per tant, és una mica cintura per part de l'oposició, perquè no són temes precisament fàcils d'entrar-hi, de no jugar a fer política i d'arromangar-se i posar-se a treballar, com estem fent amb les pensions, com estem fent amb la Unió Europea i com estem esperant que vostès ens convoquin pel tema de Salut. Però clar, potser falta una mica també el mateix equilibri de l'altra banda. Nosaltres volem parlar amb vostès i volem asseure'ns sobre habitatge i sobre justícia. I vostès sobre aquests dos temes, que són els que nosaltres posem damunt de la taula, aquí no. Bé, doncs jo crec que si els tres pactes d'estat tiren endavant, un, és perquè vostès els han proposat i dos, és perquè nosaltres hi hem accedit entrar-hi. Per tant, hauria d'haver-hi més un equilibri en aquest sentit.

I després, totalment d'acord en el tema de l'equitat social. Però les xifres mostren el que mostren. Al país cada vegada hi ha més desigualtat, hi ha més gent per sota del llindar de la pobresa i, per tant, tenim feina. Tenim molta feina si vostès realment estan disposats a voler-ho parlar.

I ja no volia dir res més, però el senyor Jover m'hi ha forçat. És a dir, no poden dir que aquests 45 milions, 40, els que siguin, perquè la previsió de l'impost és molt inferior a la que havíem estimat nosaltres sense tenir les dades, vostès ho han aconseguit sense posar diners públics. No poden dir això tan alegrement després del debat que hem tingut avui i tot el que hem parlat. Aquests habitatges són habitatges a preu assequible. Perquè tothom ho entengui: si cobres 1.200 euros, a 350-400 euros de lloguer. I aquests habitatges només es poden fer amb una intervenció per part de l'Estat. Amb acords publicoprivats, sí. Però si no participa l'Estat, o bé cedint terreny o bé construïnt sobre un terreny privat, és impossible que el mercat, amb el preu del terreny, amb el preu de la construcció, doni aquests preus. Per tant, vostès no han aconseguit l'objectiu que nosaltres volem. Vostès no ho han aconseguit. Vostès han aconseguit liberalitzar el mercat, facilitar que es tirin endavant projectes. Però aquests projectes no són, per a res, projectes de preu assequible, que són els que nosaltres volem impulsar. I si no s'impulsa —no hi ha miracles—, si no s'impulsa posant-hi diners o aportant terrenys des de l'Estat, en conjunt, és impossible.

I llavors, amb el tema de la justícia. D'acord, senyor Jové, vostè diu que trobem aquests mecanismes o aquests espais de diàleg, però fins ara ens han exclòs de tots. Nosaltres vam proposar una taula quan hi havia la pròrroga de l'entrada en vigor del Codi de Procediment Civil. Es va acceptar la nostra proposta que vam posar damunt de la taula, que hi hauria unes reunions, que hi hauria unes reunions de caràcter tècnic amb batlles i amb els professionals, però que se'ns convidaria a algun tipus de reunió política. De moment, que jo sàpiga, cap membre del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha rebut cap reunió per participar, si no ha de ser un pacte d'estat, per aquesta interpretació particular

de la justícia, per parlar conjuntament tots sobre el funcionament de la justícia. Sí que hem tingut reunions del ministre de Justícia que, amablement, ens ha vingut a veure i explicar. Però no és això el que nosaltres volem. Nosaltres volem, per saber ben bé on estan els problemes i trobar les solucions, asseure'ns en una mateixa taula amb representants dels batlles, amb representants dels magistrats, amb professionals del personal que treballa la justícia i poder-ne parlar al damunt d'una mateixa taula.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyor Enseñat, té la paraula pel Grup Parlamentari Demòcrata.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies. Molt, molt breument i simplement per contestar a aquests dos pactes d'estat.

Bé, és que, el que sí que és cert, i això s'ha de constatar, és que el cent per cent de les propostes en habitatge que el Govern ha portat sobre la taula han sigut sempre rebutjades per part del seu grup parlamentari. Per tant, poc marge hi ha en un tema que vostès rebutgen al cent per cent. I no és un retret, és simplement una constatació.

Pel que fa al pacte d'estat de Justícia, ja li hem repetit. La Constitució diu que l'administració de la justícia no està, en cap cas, supeditada a control polític per part del Consell General. Nosaltres entenem que hi ha un òrgan, que és l'òrgan justament gestor de la justícia, que és el Consell Superior Justícia, que ha de fer una proposta de què és, com a òrgan independent i, en aquest cas, com a poder paral·lel, en aquest cas, doncs, l'executiu, legislatiu i legislatiu, quina és la proposta que fa? En aquest cas, té més recursos o més persones treballant, més el que necessiten, i a partir d'aquí, sí que hi haurà un debat.

I aquí jo crec que el convido, com no podria ser d'altra forma, a participar d'aquest debat, quan el Consell Superior Justícia ens digui exactament quin és el pla que vol destinar per a la justícia. Perquè, al final, nosaltres no podem, en una Comissió Legislativa, que és la nostra forma de treballar, convocar un batlle o magistrat. No podem. Per tant, és el Consell Superior de Justícia, com a òrgan independent, que ens ha de dir: «Aquest és el nostre pla i cap aquí hem d'anar».

A partir d'aquí, òbviament, aquell pla se sotmetrà a votació i aprovació amb un crèdit extraordinari o amb les mesures de modificació de la Llei de la Justícia o les altres lleis que en depenen, el podrem debatre i, si vol, òbviament, podem fer no una comissió ad hoc, perquè potser no és necessari, però sí que, en el si de la Comissió d'Interior, el treball escaient i també fora per tal de treballar-la conjuntament. Això no hi ha absolutament cap problema.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Enseñat.

Senyor Jover, pel govern. Agrairia que anéssim tancant el debat.

El Sr. Èric Jover:

Sí, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Perquè per més interès que té el debat sobre els pactes, ja saben que a mi m'interessa especialment, crec que ara estem sortint de la qüestió.

El Sr. Èric Jover:

Sí, senyora síndica.

Em centraré primer i faré un esment, si em permet, al pacte, però d'esquitllada. Em consta que el ministre de Justícia ha estat en contacte amb vostè, i vostè ho ha reconegut, i sumar-me a les paraules del senyor Enseñat. Al final, el poder executiu és un dels tres poders. El poder judicial té la seva independència i no ens pertoca a nosaltres poder convocar membres concrets de la justícia, sinó que és el Consell Superior de Justícia que ha d'aglutinar els neguits i fer-los arribar tant al legislatiu com a l'executiu. I el ministre de Justícia ens portarà aquests elements per poder debatre'ls i consensuar-los, si possible, amb vosaltres.

Vostè ha comentat que els temes que hem portat a debat per pactes d'estat no són temes fàcils. És veritat, però són els temes que ens toca quan tenim la iniciativa política que ens ha donat la majoria, que ens ha donat la responsabilitat, el suport dels ciutadans, no són coses fàcils. Nosaltres ens hem dedicat a obrir aquells melons que nosaltres pensàvem que eren necessaris, que eren substancials per a la nostra societat, independentment de si guanyaven vots o en perdíem, perquè pensem que és el moll de l'os pel qual hem de treballar.

I ja tornant, senyora síndica, molt breument, a la part més pressupostària. Miri, nosaltres sí que posem elements dins del pressupost, però no tan sols el pressupost de l'Estat, sinó que busquem altres maneres, com els 10 milions d'euros del mateix fons publicoprivat. Però vostè diu que les nostres mesures no han afavorit el preu assequible, el lloguer de preu assequible. Doncs miri, home, em sap molt greu, però això no és cert. Vostè creu que els 283 habitatges que s'han posat al mercat gràcies a la flexibilització de les mesures, com per exemple el fet que un habitatge no tingui plaça d'aparcament, era un pis de luxe? O era un element que s'ha portat a un lloguer de 3.000 euros? Evidentment que no. I després hi ha una política de vasos comunicants. Com més oferta puguem destinar, de les diferents maneres que pugem, al mercat, hi haurà menys pressió sobre el preu de l'habitatge. És a dir, que sí, que les polítiques que s'han fet des del Govern, aquestes flexibilitzacions normatives que vostès van votar contra, ens han permès millorar l'oferta, ens han permès, segur, disminuir una mica la pressió sobre el preu de l'habitatge.

És suficient? No. Hi estem d'acord tots els d'aquesta cambra, ja sigui de l'executiu o el legislatiu. N'estic ben segur. Que vostès aposten tan sols per la palanca pública? És respectable. Nosaltres intentem sumar tota una sèrie d'elements per poder... I no digui que no, perquè la prova és que la flexibilització legislativa, vostè va votar en contra. Vostè va estar en contra d'aquesta flexibilització que ha permès introduir al mercat 283 habitatges. Bé, és la seva tria.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Senyor López pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Pere López:

Molt breument, de veritat, senyora síndica.

Només dos comentaris amb el que deia el senyor Jové. Diu vostè «com que vostès governen, han agafat tres temes que no són fàcils i els han posat damunt de la taula i nosaltres els hem agafat». Nosaltres també n'hem posat dos de temes que no són fàcils damunt de la taula i jo segueixo sense veure que realment hi hagi la voluntat que vostès els agafin. Jo crec... és el que percebo de com ha anat aquesta legislatura. Jo, en tot cas, tinc la satisfacció que el nostre grup parlamentari no ha derivat i no ha esquivat debats molt difícils, molt complexos, amb els quals estem treballant activament. I si no estem encara amb el Pacte d'Estat de Salut, és perquè no s'ha convocat. Però nosaltres ja hem dit, i ho hem dit a l'opinió pública, que estem disposats a participar-hi, i hem fet també propostes que, com sempre, no és el cent per cent. És evident. Quan no tens set consellers no tens cap intenció de pretendre que el que tu estàs proposant és el cent per cent. Però, home, tampoc pot ser el 0 %. Nosaltres som un grup parlamentari important perquè representem una part important de la població, i és el que falta, que es reculli en les seves polítiques d'habitatge.

Nosaltres no apostem només per la palanca pública. Nosaltres pensem que sense la palanca pública, per a una part de la població és impossible. Per tant, nosaltres no apostem només per la palanca pública, però vostès ens exclouen d'aquest debat i no volen atansar posicions en aquest tema. I tampoc amb la justícia. Nosaltres estem encantats de reunir-nos amb el ministre de Justícia. Però no... necessitem un intermediari. La justícia és independent pel que fa al seu funcionament, a l'execució de les sentències, el que tots hem de respectar el seu funcionament. Però les lleis de la justícia es fan aquí o té iniciativa el Govern. El seu pressupost el prepara el Govern, l'incorpora dins del pressupost de l'Estat, es vota aquí i els consellers, si ho volguessin, el podrien esmenar. Podrien augmentar-lo. Podrien reduir-lo. Podrien modificar-lo. Per tant, no és un control sobre aquest poder.

Tenim una responsabilitat, com a governants, vostès, i nosaltres, com a parlamentaris, de vetllar pel millor funcionament de la justícia. I nosaltres el que volem, si no és una comissió ad hoc perquè el reglament no ho permet, té raó el senyor Enseñat, si no és un pacte d'estat,

perquè segurament no ho permet, és una reunió, una taula en què tothom estigui en el mateix lloc per poder parlar directament sense mediació i interlocutors. Per saber i poder identificar correctament on estan aquests problemes. A partir d'aquí, vostès, com a Govern, nosaltres com a legisladors, ja veurem quines lleis, quins mecanismes i el pressupost. Però primer hem de saber de primera mà on estan els problemes.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López. Senyor.

Li correspon a Govern, senyor Jové.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Molt breument, senyora síndica.

La palanca pública hi és, dins de l'habitatge, nosaltres apostem per ella. I el nostre suport a la justícia i estendrem la mà per fer, digui, pla de xoc, pacte d'estat, o el que faci falta. També hi serà present. I comptem amb vosaltres per recolzar... no el cent per cent, sinó buscant les peculiaritats ideològiques de cadascú, però recolzar la justícia.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jové.

Si no hi ha... Senyora Montaner, molt breument té la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Només recordar a aquesta cambra que hi va haver una comissió que va tractar el tema de la justícia. És a dir, que, si els consellers estan interessats, és a dir, que hi ha un precedent en aquesta cambra, doncs s'ha treballat aquest concepte.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè. Una vegada finalitzat el debat, procedirem a la votació del Projecte de Llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, ens comunica els resultats, si us plau?

La Sra. Susanna Vela:

17 vots a favor i 11 vots en contra. No hi ha cap abstenció.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2022, així com el Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional del Consell Superior de la Justícia i el Projecte de pressupost del Consell General per al mateix exercici.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Que tinguin un bon vespre.

(Són les 19.19h)